

Χρύσα Γκοτζαμάνη

Η Κατάρρα της Άμηστρσις

ΑΘΗΝΑ

2021

ΣΧΟΛΗ ΠΥΡΟΔΟΤΗΣΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΠΟΡΕΙΑ

Η Χρύσα Γκοτζαμάνη γεννήθηκε στην Εύβοια, ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έργα της έχουν διακριθεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς. Το Θεατρικό « Πρέπει ή Έπρεπε» απέσπασε το τρίτο βραβείο στο 39ο διαγωνισμό της Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών το 2020

Email: chrisagotzamani@gmail.com
Τηλ: 6983500655

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2019 – Μάιος 2020) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Το θεατρικό έργο *Η Κατάρα της Άμηστρις της Χρύσας Γκοτζαμάνη* διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Η Κατάρρα της Άμηστρις

Πρόσωπα

Μπόρις: αρχαιολόγος 25 ετών, στη συνέχεια 60

Ίαν: βοηθός του Μπόρις 28 ετών, στη συνέχεια 63

Τζόαν: σύζυγος Μπόρις απροσδιόριστης ηλικίας

Τζορτζ: 42 ετών

Περίληψη

2020 : Ο Μπόρις, Βρετανός αρχαιολόγος, κάνει ανασκαφές στην νεκρόπολη Ναζί Ρουστάμ του Ιράν, ανακαλύπτει μια μικρή φιλντισένια σαρκοφάγο, μέσα σε αυτή βρίσκεται ταριχευμένο ένα ανδρικό μόριο. Από τα φοιτητικά του χρόνια είχε ακούσει το μύθο που ήθελε το μόριο του Ξέρξη να έχει αποκοπεί από το σώμα και να έχει ταριχευτεί ξεχωριστά. Ο Μπόρις ενθουσιασμένος μετά την ανακάλυψη του δίνει διαδικτυακή συνέντευξη από τον χώρο των ανασκαφών.

2055 : Έχει επικρατήσει η μητριαρχία και ο οικοφεμινισμός, οι άντρες κατά κύριο λόγο περιορίζονται σε υποστηρικτικές εργασίες.

Έχει δημιουργηθεί το αντιστυτικό εμβόλιο και η τεκνοποίηση επιτυγχάνεται μέσω λήψης σπέρματος.

Ο Μπόρις ασχολείται με τα οικιακά και παράλληλα κρυφά προσπαθεί ακόμη να αποικρυπτογραφήσει την επιγραφή της σαρκοφάγου. Ο μόνος που εμπιστεύεται είναι ο φίλος του Ίαν.

Ο Βασιλιάς της Αγγλίας ως εκπρόσωπος των Ευρωπαίων ανδρών έχει εναποθέσει τις ελπίδες του στον Μπόρις περιμένοντας να λύσει την κατάρρα της Άμηστρις. Κατέχει τον θρόνο λόγω κληρονομικού δικαιώματος όμως κινδυνεύει να τον χάσει από την αδερφή του.

Η σύζυγός του Τζόαν διευθύντρια φαρμακευτικής εταιρείας του ανακοινώνει πως έφτιαξαν ένα χάπι το οποίο υπό προϋποθέσεις επιτρέπει την στύση.

Ο Μπόρις αποκρυπτογραφεί την αρχαία επιγραφή και παράλληλα λύνει την κατάρρα, τού προκαλείται ακούσια στύση και ρεύση.

1^η Σκηνή

Σκηρικό: η νεκρόπολη Νάζι Ρουστάμ του Ιράν, δύο άντρες κάθονται σκονισμένοι έξω από έναν τάφο, ο Μπόρις κρατάει σφιχτά στην αγκαλιά του μια μικρή φιλντισένια σαρκοφάγο.

Ίαν: Να 'χαμε μια μπυρίτσα τώρα.

Μπόρις: Θα είχαμε αν δεν τις έπινες δυο δυο.

Ίαν: Έχω λιώσει, όλη μέρα σκάβω μέσα στον τάφο.

Μπόρις: Γιατί εγώ τι κάνω; τι κάνω εγώ;

Ίαν: Εσύ; Λες *(Μιμείται τη φωνή του)* «όχι εκεί, εδώ» και ξεσκονίζεις με το πινελάκι σου τα χώματα.

Μπόρις: Ναι, αλλά έτσι ανακαλύψαμε αυτό το θησαυρό *(σηκώνει στον αέρα την σαρκοφάγο και τη φιλάει)*

Ίαν: Τι λες να έχει μέσα;

Μπόρις: Δεν έχω ιδέα τι μπορεί να κρύβεται σε μια τόσο μικρή σαρκοφάγο, ίσως κάποιο Βασιλικό έμβρυο.

Ίαν: Η καμία γάτα.

Μπόρις: Σκάσε γρουσουζή, πρώτα απ' όλα γάτες ταριχεύανε στην Αίγυπτο όχι στην Περσία.

Ίαν: Εέρεις τι με παραξένεψε; Που την είχαν κρύψει τόσο καλά, γιατί λες να την έχωσαν σε αυτό το τυφλό σημείο στο υπόγειο;

Μπόρις: *(Ανασηκώνει τα φρύδια και τους ώμους του)* Είναι εντυπωσιακό ότι ξέφυγε από τα νύχια των όρνων, τους τυμβωρύχους και ακόμα περισσότερο ότι ενώ υποστυλώθηκε τρεις φορές, επέζησε. Νομίζω από καθαρή σύμπτωση δεν την βρήκαν οι αρχαιολόγοι τις προηγούμενες φορές, για λίγα μόνο εκατοστά.

Ίαν: Μοιάζει σαν να σε περίμενε, σαν να έπρεπε να την βρεις εσύ.

Μπόρις: Ίσως αυτό που ανακαλύψαμε σήμερα να είναι το σημαντικότερο εύρημα της ζωής μου.

Ίαν: Για φαντάσου στην πρώτη σου επίσημη ανασκαφή.

Μπόρις: Ενωώ μπορεί να μην ξαναβρώ ποτέ τίποτα τόσο σπουδαίο, σχεδόν όλα έχουν ανακαλυφθεί.

Ίαν: Για μένα είναι σημάδι ότι είσαι γεννημένος για τα μεγάλα.

Μπόρις: Πάω να φέρω το νυστέρι να την ανοίξουμε χωρίς να χαλάσουμε το φίλντισι, δεν έχω υπομονή να πάμε στο εργαστήριο.

(Ο Μπόρις φεύγει για λίγο από τη σκηνή, ο Ίαν σηκώνεται ξεσκονίζεται βγάζει το κράνος του, ο Μπόρις επιστέφει κρατώντας ένα νυστέρι βγάζει το κράνος του σβήνει το φακό.)

Μπόρις: Μου έρχονται δάκρυα, πρέπει να βρισκόμαστε μπροστά σε κάτι πολύ σημαντικό, μόλις είδα ότι στο εσωτερικό του τάφου υπάρχει ταφικό επίγραμμα.

Ίαν: Τι λέει;

Μπόρις: Δεν ασχολήθηκα, το φωτογράφισα μόνο, θα το δω αργότερα...

Ίαν: Πριν την ανοίξεις, μήπως πρέπει να ψάξουμε για κτερίσματα, θα σε βοηθήσουν να προσδιορίσεις τον νεκρό.

Μπόρις: Θα το κάνουμε μετά, με τρώει η αγωνία, δεν μπορώ να περιμένω.

Ίαν: Βλέπω πήγε περίπατο η παροιμιώδης σχολαστικότητά σου.

Μπόρις: Ξέρεις Ίαν το ερμητικό σφράγισμα του τάφου φαίνεται ότι δεν έγινε σαν μέτρο προφύλαξης από τους τυμβωρύχους, μάλλον βρισκόμαστε μπροστά σε έναν τελετουργικά αποκλίνοντα ενταφιασμό.

Ίαν: Ώπα σε 'χασα, για πάμε πάλι.

Μπόρις: Στη σχολή μάθαμε ότι σε όλους τους πολιτισμούς οι τάφοι είναι χτισμένοι με παρόμοιους τρόπους, όταν διαφέρουν, κάτι ύποπτο συμβαίνει.

Ίαν: Δηλαδή;

Μπόρις: Κάτσε ν' ανοίξουμε τη σαρκοφάγο και θα μας τα πει όλα.

Ίαν: Τώρα μου θύμισες έναν νεκροτόμο από το Σάδερλαντ, που έλεγε ότι οι νεκροί είναι φλύαροι.

Μπόρις: Γλώσσα δεν βάζουν μέσα.

(γελάει, ο Μπόρις με λεπτές κινήσεις προσπαθεί ν' ανοίξει τη σαρκοφάγο)

Ίαν: Και τι δεν θα 'δυνα για μια μύρα.

Μπόρις: Αααα.... Ωωωω... «Θείον και άσφαλτον».

Ίαν: Ποιανού τον θείο;

Μπόρις: Τον δικός σου.

Ίαν: Μπόρις τρελάθηκες;

Μπόρις: Όχι, εδώ δες, γάζα, ένα κομμάτι θειάφι και μάζα ορυκτής πίσσας, υλικά που σύμφωνα με τα αρχαία συγγράμματα χρησιμοποιούσαν μετά τους εξορισμούς για να σφραγίσουν σε τάφους τα κακά πνεύματα. Χαρακτηριστικά αναφέρονται σ' αυτά ως «Θείον και άσφαλτον». Όλα τα στοιχεία μαρτυρούν ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια περίπτωση νεκροφοβικού εξορισμού.

Ίαν: Τελικά αυτή ήταν η σπουδαία ανακάλυψη; Θειάφι, πίσσα και πούπουλα;

Μπόρις: Όχι με αυτά έχουν καλύψει ότι υπάρχει από κάτω, για να μείνει το κακό παγιδευμένο.

Ίαν: Και τι μπορεί να έχουν σκεπάσει;

Μπόρις: Τώρα θα δούμε;

(Ο Μπόρις αφαιρεί το πρώτο στρώμα και βγάζει άναρθρες κραυγές)

Ίαν: Τι είναι μωρέ τι έπαθες;

Μπόρις: Για δες, με τι σου μοιάζει ετούτο; *(ταυτόχρονα βγάζει από την σαρκοφάγο το εύρημα)*

Ίαν: Αλήθεια θέλεις να σου απαντήσω;

Μπόρις: Ναι, για πες;

Ίαν: Με... φαλλό αλόγου.

Μπόρις: Θα μπορούσε....

Ίαν: Και γιατί να το ταριχεύσουν;

Μπόρις: Είναι πολύ πιθανό να το είχαν θεωρήσει πηγή κακών ή δαιμονισμένο.

Ίαν: Ααα... γι αυτό δεν βρέθηκε στις κανονικές κρύπτες που βρίσκονταν στο υπόγειο του μνημείου αλλά στο διπλό τοίχωμα που είχαν φτιάξει ανάμεσα σε δυο τοίχους;

Μπόρις: Ακριβώς.

Ίαν: Δηλαδή υπήρχε ένα αφηνιασμένο άλογο, πιθανότατα βασιλικό και επειδή δεν μπορούσαν να το ταριχεύσουν ολόκληρο, ταρίχευσαν μόνο το πουλί του. Σωστά;

Μπόρις: Κάπως έτσι.

Ίαν: Και μετά ο φόβος της δεισιδαιμονίας τους έκανε να εντοιχίσουν την σαρκοφάγο....

Μπόρις: Είσαι πολύ κοντά στην υπόθεσή σου μόνο που αυτό που μόλις ανακαλύψαμε δεν είναι αλογίσιο αλλά ανθρώπινο.

Ίαν: Χαχαχαχ... ανθρώπινο; Άσε ρε φίλε.

Μπόρις: Μη γελάς. Όταν έκανα την διπλωματική μου είχα διαβάσει ότι η Άμηστρις -η σύζυγος του Ξέρξη- μετά από πολλές απιστίες τον ευνούχισε και ταρίχευσε το μόριό του, το τοποθέτησε μάλιστα σε εμφανές σημείο στο παλάτι για να του το υπενθυμίζει καθημερινά.

Ίαν: Παραμύθια.

Μπόρις: Έτσι είχα πιστέψει κι εγώ τότε, μάλλον δεν είναι.

Ίαν: *(Πιάνει τα γεννητικά του όργανα)* Σσσταμάτα. Πόνεσα. Δηλαδή δεν είναι αλογίσιο;

Μπόρις: Μάλλον όχι, μια ανάλυση θα το επιβεβαιώσει.

Ίαν: Τι λες τώρα; Είναι δυνατόν να την είχε τόσο μεγάλη;

Μπόρις: Λέγανε ότι ήταν εξαιρετικά προικισμένος, απ ότι βλέπουμε ήταν....

Ίαν: *(Το παίρνει στα χέρια του το σηκώνει, το κοιτάζει, το φέρνει γύρω γύρω)*
Αποκλείεται δεν το πιστεύω.

Σκοτάδι

2^η Σκηνή

(Στον ίδιο χώρο οι δύο άντρες κρατάνε ένα ξύλινο κιβώτιο πάνω έχει ένα λάπτοπ, το πηγαυνοφέρνουν προσπαθόν να το τοποθετήσουν σε ένα σημείο.)

Ίαν: Εδώ;

Μπόρις: Να το πάμε λίγο πιο πέρα.

Ίαν: Στρίψτο λίγο.

Μπόρις: Πάμε ένα βήμα πιο μπροστά....

Ίαν: Να το στηρίξουμε πάνω σε πέτρες, να σηκωθεί λίγο, να χωράνε τα πόδια σου από κάτω.

Μπόρις: Εδώ νομίζω είναι καλά, φαίνεται και η είσοδος του τάφου.

Ίαν: Αν πάει λίγο πιο δεξιά θα υπάρχει πανοραμικό πλάνο.

Μπόρις: Μετά την συνέντευξη μπορώ να γυρίσω το λάπτοπ και να φανεί ολόκληρη η νεκρόπολη.

Ίαν: Σε δύο λεπτά ξεκινάς.

(Στρώνει τα μαλλιά του ισιώνει το πουκάμισο κάθεται σε ένα σκαμνί)

Μπόρις: Πως είμαι;

Ίαν: Κούκλος.

(Καθαρίζει το λαιμό του)

Μπόρις: Δεν θα το πιστέψεις, έχω τρακ.

Ίαν: Θα σκίσεις μην το σκέφτεσαι.

Μπόρις: Με αγχώνει αυτή τη σκύλα από το BBC, προσπαθεί όλους να τους μειώσει.

Ίαν: Μη φοβάσαι τίποτα, θα δεις, μόλις τελειώσει η συνέντευξη θα πάρει τηλέφωνο ο εκπρόσωπος του Μπάκιγγαμ, να σου δώσει συγχαρητήρια, μπορεί να σου τηλεφωνήσει προσωπικά η Αυτού Υψηλότητα ο πρίγκιπας Κάρολος να σε συγχαρεί.

Μπόρις: Ίαν, ξεκαβάλα.

Ίαν: Κάτσε και θα δεις.

(Ακούγεται ήχος κλήσης ο Ίαν στέκεται απέναντι και τον βιντεοσκοπεί με το κινητό)

Μπόρις: Καλησπέρα σας από το Νάξι Ρουστάμ του Ιράν, είμαι βαθιά συγκινημένος, *(καθαρίζει το λαιμό του)* βρισκομαι στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσω κάτι μοναδικό, μια πολύ σπουδαία ανακάλυψη. Ο συνεργάτης μου κι εγώ κατά τη διάρκεια εργασιών αποκατάστασης του μνημείου, καθώς ήταν υπό κατάρρευση και κλειστό για πολλά χρόνια, φέραμε στο φως ασύλητη ταφή σαρκοφάγου την οποία χρονολογικά τοποθετώ στο 465 π.Χ., έτος θανάτου του Βασιλιά Ξέρξη του Α', αυτό από μόνο του είναι συγκλονιστικό.

Φωνή: Θέλετε να πείτε ότι ανακαλύψατε την μούμια του βασιλιά Ξέρξη;

Μπόρις: Όχι, όχι αυτή η ανακάλυψη δεν έχει προηγούμενο στα αρχαιολογικά χρονικά, η σαρκοφάγος περιέχει το μόριό του Πέρση βασιλιά.

Φωνή: *(ακούγονται πριχτά γέλια και επιφωνήματα)* Θα αστειεύεστε βέβαια.

Μπόρις: Καθόλου, όλα τα στοιχεία μας οδηγούν σ' αυτό το συμπέρασμα, μένουν μόνο οι βιοαρχαιολογικές εξετάσεις για να το επιβεβαιώσουν.

Φωνή: Μπορείτε να γίνετε λίγο πιο σαφής ;

Μπόρις: Ο Βασιλιάς Ξέρξης φημιζονταν για το μέγεθος του ανδρισμού του, δεν είναι τυχαίο ότι είχε παντρευτεί 17 γυναίκες...

Φωνές: Τόσες πολλές; Είπατε 17;

Μπόρις: Μάλιστα 17 και είχε αποκτήσει αρίφνητο αριθμό παιδιών, *(ο Ίαν βάζει το χέρι μπροστά στο στόμα του να μην ακουστεί το γέλιο)* η πρώτη σύζυγός του Άμηστρις -στα αρχαία Περσικά σημαίνει δυνατή γυναίκα- έμεινε στην ιστορία για την σκληρότητα και τη βαναυσότητά της.

Φωνή: Αν μου επιτρέπετε με δεκαέξι αντίζηλες, μόνο έτσι θα επιβίωνε.

Μπόρις: Μη βιάζεστε να βγάλετε συμπεράσματα, η γυναίκα αυτή ήταν ανελήγητη, για να πάρει εκδίκηση δεν δίστασε να ακρωτηριάσει με τον πιο αποτρόπαιο τρόπο την μητέρα, προσέξτε την ΜΗΤΕΡΑ της ερωμένης του Ξέρξη.

Φωνή: Τι εννοείτε ακρωτηρίασε;

Μπόρις: Της έκοψε τα αυτιά, την μύτη, τα χείλη, της ξερίζωσε τη γλώσσα και τους μαστούς, τους οποίους άκουσον, άκουσον έριξε για τροφή στα σκυλιά.

Φωνή: Απίστευτο! Θα πρόκειται βέβαια για θρόλο.

Μπόρις: Καθόλου. Ιστορικά καταγεγραμμένο από τον Ηρόδοτο. *(μονολογεί)* δεν υπάρχει αυτό που ζω, *(καθαρίζει το λαιμό του)* στα φοιτητικά μου χρόνια σε παλιμψηστο για την δυναστεία των Αχαιμενιδών είχα διαβάσει ότι «κατά την επιστροφή του Ξέρξη από την Μυκάλη, η Άμηστρις, παρά την ήττα, τον υποδέχτηκε με τιμητικό άγημα στην είσοδο της πόλης, ο Βασιλιάς την αγνόησε επιδεικτικά, η Βασίλισσα δεν του συγχώρεσε την προσβολή, μετά από κάμποσα βράδια απιστιών τον ευνούχισε». Μέχρι τώρα ήταν απλώς μια εικασία, από σήμερα μπορούμε να μιλάμε για γεγονός. Απόδειξη η πεοφέρουσα σαρκοφάγος. *(ο Μπόρις σηκώνει την σαρκοφάγο κλειστή, μπροστά στην οθόνη, ακούγονται επιφωνήματα θαυμασμού.)* Αυτή η σαρκοφάγος είναι το όνειρο κάθε αρχαιολόγου.

Φωνή: Μα αυτό είναι υπέροχο, μοναδικό, υπήρχε κάτι άλλο εκτός της σαρκοφάγου στο τάφο;

Μπόρις: Βεβαίως, συνοδευόταν από πλήθος κτερισμάτων ο αριθμός τους ξεπερνάει τα χίλια, τα πάντα φτιαγμένα από πολύτιμα μέταλλα και γυαλί ούτε ένα πήλινο, ανάμεσά τους, ξεχώρισαν χρυσά δακτυλίδια, σφραγιδόλιθοι καθώς και ένα σπαθί με επιχρυσωμένη ελεφαντοστέινη λαβή, μπορεί να το συλλάβει ο νους σας, φανταστείτε *(βουρκώνει η φωνή του αλλοιώνεται)* να κρατάτε στα χέρια σας ένα βασιλικό σπαθί *(το σηκώνει)* με ελεφαντοστέινη λαβή. *(βάζει τα κλάματα)* Όλες αυτές οι τιμές μας δημιουργούν την βεβαιότητα πως το αποκομμένο και ταριχευμένο μέλος δεν μπορεί να είναι τίποτα λιγότερο από βασιλικό. Συγχωρέστε μου τη συγκίνηση.

Φωνή: Θα ήθελα να ρωτήσω....

Μπόρις: Να ξέρατε τι χαρά μου δίνετε που βλέπω τόσο έντονο ενδιαφέρον για την αρχαιολογία, αυτό που ζούμε απόψε δεν υπάρχει και είναι κρίμα γιατί από λεπτό σε λεπτό η δορυφορική σύνδεση θα διακοπεί. Επιτρέψτε μου να προσθέσω ότι στην παλιμψηστο στην οποία προαναφέρθηκα, θυμάμαι καθαρά, πεντακάθαρα την ακόλουθη φράση «όταν ανοίξει η σαρκοφάγος θα απελευθερωθεί η κατάρα της Άμηστρις». Πράγματι στο καπάκι της σαρκοφάγου υπάρχει επιγραφή την οποία δεν έχω αποκρυπτογραφήσει, τα σύμβολα που έχουν χρησιμοποιηθεί τα συναντώ πρώτη φορά, η Άμηστρις ως

Γέρεια του Ζωροαστρισμού προφανώς έχει χρησιμοποιήσει κάποιο μυστικό κώδικα. (ακούγεται ήχος διακοπής της σύνδεσης)

Ίαν: (σκάει στα γέλια)Σεο, υποβάλω τα σέβη μου (κάνει πως βγάζει το καπέλο του και υποκλίνεται θεατρνίστηκα) πόση επισημότητα και τι ωραίες λέξεις...

Αρίφνητο (γελάει)

Μπόρις: Έλα, άσε τις βλακείες, πως ήμουν, βγήκα καλός;

Ίαν: Κα-τα-πλη-κτι-κός, αν ήμουν γκόμενα θα σου την έπεφτα.

Μπόρις: Πάμε να συνεχίσουμε πριν πέσει το σκοτάδι

Ίαν: Ανταλλάσω το βασίλειο του Ξέρξη με μια μπύρα.

Σκοτάδι

3η Σκηνή

Σκηνικό: Ευρύχωρο σαλόνι με κλασικά έπιπλα και μεγάλα παράθυρα που βλέπουν στον κήπο, η μια πλευρά του τοίχου είναι καλυμμένη με βιβλιοθήκη, μπροστά υπάρχει ένα γραφείο λίγο παράταιρο με την υπόλοιπη διακόσμηση, πάνω ένας υπολογιστής.

Ο Μπόρις 60 ετών, Εμφανισιακά δείχνει παραιτημένος. Φοράει ξεχειλωμένες φόρμες και παντόφλες κάθετα μπροστά στον υπολογιστή. Μπαίνει η **Τζόαν,** πολύ καλοβαλμένη, απροσδιόριστης ηλικίας.

Κάνει νεύμα χαιρετισμού στον Μπόρις. Μιλάει στο τηλέφωνο, έχει αυστηρό τόνο και υπεροπτικό ύφος. Βηματίζει πάνω κάτω.

Τζόαν: Αλήθεια; Δεν το κατάλαβα.... ζητήσαμε τη γνώμη του και δεν το θυμάμαι;....

Ο Μπόρις σηκώνεται.

Όχι βέβαια είναι δική μας απόφαση... (αφήνει την τσάντα της σε μια πολυθρόνα προσπαθεί να βγάλει το σακάκι, τελικά βγάζει το ένα μανίκι και αφήνει το άλλο να κρέμεται). Αν δεν του αρέσει ας παραιτηθεί, ξέρεις πόσα βιογραφικά έχω λάβει;... Υπάρχουν αξιολο-γό-τα-τα αγόρια για την θέση του Γραμματέα.... Ακούς εκεί ο Κιθ, έχει και άποψη... καλά άστον αυτόν τώρα... Με το άλλο θέμα τι έγινε;... Η υπομονή μου εξαντλείται... Ήρθαν τα αποτελέσματα;... Το ντεντ λάντ ειπνέει, με έχουν κουράσει... Έπρεπε απ' την αρχή να είχαμε απευθυνθεί αλλού... Άντρες παιδί μου, τι περιμένεις;

(Ο Μπόρις εμφανίζεται κρατώντας δίσκο με τσαγερό, κούπες και μηλόπιτα, τον αφήνει στο τραπέζι, την βοηθάει να βγάλει το σακάκι, παίρνει την τσάντα τα κρεμάει στον καλόγερο)

Τζόαν: Τέλος πάντων στο πρωινό μπρίφινγκ θα συζητηθούν όλα... Σε φιλώ.

Μπόρις: (την φιλάει πεταχτά στο μάγουλο) Γεια σου αγάπη μου.

Τζόαν: Δεν μ' έχουν δει από την ανάποδη...

Μπόρις: Καλησπέρα και σε μένα.

Τζόαν: Αυτός ο άνθρωπος προσπαθεί να με τρελάνει...

Μπόρις: Ποιος τσάντισε το κορίτσι μου;

Τζόαν: *(μονολογεί)* Μ' έναν ανίκανο που έμπλεξα. Τέλος πάντων, μη σκοτίζεσαι με τα δικά μου... θα τον τακτοποιήσω αύριο αυτόν.

Μπόρις: *(ενώ σερβίρει το τσάι)* Μη γίνεσαι τόσο αυστηρή....

(Σηκώνει το χέρι της, ο Μπόρις σταματάει)

Τζόαν: Όλα θα εξαρτηθούν από τις κλινικές μελέτες που περιμένουμε για το νέο μας φάρμακο.

Μπόρις: Κανένα καινούργιο εμβόλιο πάλι;

Τζόαν: *(πίνει μια γουλιά τσάι)* Όχι ένα νέο φάρμακο σχεδιασμένο από γυναίκες *(το τονίζει)* για να κάνει ευτυχισμένους τους άντρες. Τυχερούληδες.

Μπόρις: *(πιάνει τα γεννητικά του όργανα, θεατρνίστικα)* Τι κακό θα μας βρει πάλι;

Τζόαν: Όχι βρε κουτό, το εννοώ, είναι πραγματικά καλό.

Μπόρις: *(άτονα)* Για να το λες εσύ.

Τζόαν: Αυτό που μπορώ να σου υποσχεθώ, να σε διαβεβαιώσω καλύτερα είναι ότι αφού περάσει το τελικό πειραματικό στάδιο θα είσαι ο πρώτος που θα το δοκιμάσει, *(δαγκώνει λίγη μηλόπιτα)* μμμ... τι μηλόπιτα είναι αυτή;

Μπόρις: Δεν είναι εξαιρετική; Όχι, πες μου.

Τζόαν: Καλέ το συζητάς; Αυτή είναι θαύμα... ξεπέρασες τον εαυτό σου.

Μπόρις: Την έφτιαξα από μια νέα ποικιλία μήλων, τα κάμηλα.

Τζόαν: Καμήλα;

Μπόρις: Κάμηλα, ένα υβριδικό δέντρο που τα φρούτα έχουν επίγευση κανέλας.

Τζόαν: Πρωτοποριακό, άκου επίγευση κανέλας!

Μπόρις: Δεν διάβασες την είδηση; Παίζει παντού.

Τζόαν: Ποια είδηση;

Μπόρις: Ο κόσμος κάνει ουρές, τσακώνονται για ένα κιλό κάμηλα. Δεν φαντάζεσαι τι μάχη έδωσα για να τα αποκτήσω.

Τζόαν: *(παίρνει άλλη μία μπουκιά)* Ασύγκριτη γεύση.

Μπόρις: Το υβρίδιο αναπτύχθηκε από μεταπτυχιακούς φοιτητές στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Τζόαν: Μπράβο τους.

Μπόρις: Δεν σταματάνε να δίνουν συνεντεύξεις.

Τζόαν: Καλά που μου το πες.

Μπόρις: Ποιο πράγμα;

Τζόαν: Αυτό για τις καμήλες, θα περιμένω να ξεφουσιώσουν... έχω να παρουσιάσω κάτι πολύ σπουδαίο, θέλω όλα τα φώτα να στραφούν πάνω μου, δεν πρέπει παίζει άλλη είδηση.

Μπόρις: Δεν θα μου πεις τι είναι;

Τζόαν: *(κοφτά)* Θα σου πω όταν έρθει η ώρα. *(εξακολουθεί να τρώει)* Πω πω θα την φάω όλη, πάει η διαίτα μου, *(παύση)* αλλά χαλάλι, μμμμ...

Μπόρις: Ξέρεις γράφτηκα στη λίστα παραγγελιών, θα αγοράσω δυο δέντρα να φυτέψουμε στον κήπο μας...

Τζόαν: *(βαριεστημένα)* Δεν είναι κακή ιδέα.

Μπόρις: Θα έχουμε τα δικά μας φρούτα, σκέφτομαι εκτός από μηλόπιτες να φτιάχνω μαρμελάδα μήλου με τζίντερ και κάρδαμο. Πώς σου ακούγεται;

Τζόαν: *(μπουκωμένη)* Καταπληκτική μμμμ... *(χασμουριέται)* Είμαι πολύ κουρασμένη πάω να ξαπλώσω.

Μπόρις: Γιατί δεν κάθεται να δε δω λιγάκι;

Τζόαν: Να κοιταζόμαστε; Τι να πούμε;

Μπόρις: Πως; ένα σωρό πράγματα...

Τζόαν: Για τα μήλα;

Μπόρις: Ω! όχι για τα μήλα.

Τζόαν: Όλη σου την ενέργεια και την δημιουργικότητα την εξαντλείς στην κουζίνα.

Μπόρις: Σκοτώνομαι να σ' ευχαριστήσω.

Τζόαν: Ο άντρας που κάποτε ερωτεύτηκα έγινε ποσέ, έτσι δεν λες το νερόβραστο;

Μπόρις: Νόμιζα πως σου άρεσε να σε φροντίζω.

Τζόαν: Φροντίζω δεν σημαίνει ταϊζω.

Μπόρις: Είσαι αγάριστη.

Τζόαν: Έχεις εξελιχθεί την μαγειρική και έχεις χάσει όλα σου τα ενδιαφέροντα.

Μπόρις: Εργάζομαι, φροντίζω το σπίτι και έχω πάντα μια ανοιχτή αγκαλιά να ξεκουραστείς.

Τζόαν: Σέρνεσαι ολημερίς με φόρμες και παντόφλες.

Μπόρις: Έχεις προβλήματα στη δουλειά και ξεσπάς πάνω μου.

Τζόαν: Βαρέθηκα να ακούω για ζουλιέν, εσκαλόπ και κλαριφιέ

Μπόρις: Δεν ξέρεις τι θέλεις.

Τζόαν: Θέλω πίσω τον Μπόρις

Σκοτάδι

4^η Σκηνή

(Ο Μπόρις κάθεται στο γραφείο του με τις ίδιες φόρμες, είναι σκουμμένος πάνω σε στοιβές χαρτιών κάτω ψάχνει, ακούγεται κουνούδι, ξαφνιάζεται σηκώνεται βαριεστημένα μονολογεί)

Μπόρις: Ποιος διάολος είναι; Γιατί δεν μ' αφήνουν στην ησυχία μου...
(ανοίγει) Παρακαλώ τι θέλετε;

Φωνή: Κύριε Νόρτον, ηδυνάμην να εισέλθω;

Μπόρις: *(απότομα)* Όχι, έχω δουλειά. *(κάνει να κλείσει την πόρτα)*

Φωνή: Κύριε Νόρτον, ήλθων απροσλήτως αλλά ας μην στεκόμεθα εις την είσοδον.

Μπόρις: *(κοφτά)* Σας είπα έχω δουλειά.

Φωνή: Κύριε Νόρτον...

Μπόρις: *(παύση)* Ωωω Μεγαλειότατε *(υποκλίνεται)* με συ, συσυγχωρείτε, πε, πε περάστε. *(ξαναυποκλίνεται)*

Βασιλιάς Γεώργιος: Ήλθων ινκόγνιτο, ο σοφέρ μου με άφησε εις το πάρκον και αφίχθην με κοινόχρηστον ποδήλατον.

Μπόρις: Παρακαλώ καθίστε, *(παύση, σκουπίζει τον ιδρώτα από το μέτωπό του)* να σας προσφέρω ένα χυμό, τσάι, μηλόπιτα; Χθες την έφτιαξα.

Βασιλιάς Γεώργιος: Σας ευχαριστώ εκ βάθους καρδιάς, τιποτ' άλλο παρ' εκτός ελαχίστου ύδατος.

Μπόρις: Αμέσως. *(υποκλίνεται και πάλι, φεύγει από τη σκηνή ο Βασιλιάς κοιτάζει την βιβλιοθήκη)*

Μπόρις: *(επιστρέφει κρατώντας το δίσκο με νερό, χυμό και μηλόπιτα τον αφήνει στο τραπέζι)* Παρακαλώ καθίστε, μη στέκεστε.

Βασιλιάς Γεώργιος: Η βιβλιοθήκη σας περιλαμβάνει πολύ ενδιαφέροντα συγγράμματα.

Μπόρις: Ευχαριστώ.

Βασιλιάς Γεώργιος: Είμεθα μόνοι;

Μπόρις: Μα,μα Μάλιστα.

Βασιλιάς Γεώργιος: Θα εισέλθω ευθέως εις το θέμα. Όπως γνωρίζετε κληρονομικώ δικαίω είμαι ο μοναδικός ανήρ Αξιωματούχος εις την Ευρώπην και από τους ελαχίστους εναπομείναντες παγκοσμίως.

Μπόρις: Το γνωρίζω μεγαλειότατε.

Βασιλιάς Γεώργιος: Σας επισκέπτομαι σήμερα ως εκπρόσωπος των Ευρωπαϊών ανδρών, δια να ομιλήσομεν ει του σύνεγγυς και διεξοδικώς δια την πρόοδόν σας σχετικά με την αποικρυπτογράφηση της κατάρας της Αμήστρεως.

Μπόρις: Μα μεγαλειότατε, δε έπρεπε να μπειτε στον κόπο θα μπορούσα να έρθω οποιαδήποτε ώρα.

Βασιλιάς Γεώργιος: Δεν τίθεται θέμα ώρας κύριε Νόρτον, εις το παλάτι παρακολουθείται και η ανάσα μου.

Μπόρις: Ωωωωω δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ ότι παρακολουθούν ακόμη και εσάς.

Βασιλιάς Γεώργιος: Η θέσις μου είναι επισφαλής, η αδερφή μου πριγκίπισσα Σάροτ, επιβουλεύεται τον θώκον μου.

Μπόρις: Μα πως... δεν μπορεί...

Βασιλιάς Γεώργιος: *(θλιμμένα)* Ημπορεί κύριε Νόρτον, ημπορεί.

Μπόρις: Λυπάμαι. Σας διαβεβαιώνω ότι εργάζομαι σκληρά, ακατάπαυστα εδώ και τριάντα πέντε χρόνια πάνω σ' αυτό το πρότζεκτ. Έχω την αίσθηση ότι βρίσκομαι πολύ κοντά. *(παύση)* Πάρα πολύ κοντά.

Βασιλιάς Γεώργιος: Γνωρίζω το άοκνον των προσπαθειών σας αλλά πλέον κινδυνεύομεν να απολέσομεν όλα μας τα δικαιώματα.

Μπόρις: Είμαι ο πρώτος που έχω υποστεί τις συνέπειες και ο μοναδικός που βάλλομαι από άντρες. Πολλοί με θεωρούν υπεύθυνο γιατί έφερα στο φως τη σαρκοφάγο.

Βασιλιάς Γεώργιος: Οποία αδικία!

Μπόρις: Έχω λιντσαριστεί άσχημα δύο φορές και τώρα αποφεύγω τις εξόδους γιατί κινδυνεύει η σωματική μου ακεραιότητα.

Βασιλιάς Γεώργιος: Σας γνωρίζω ότι είμαι άρτι αφιχθείς εκ Λουξεμβούργου, εις τον τόπον αυτόν οργανώνουν μυστικώς έναν πανευρωπαϊκό σύλλογο διεκδίκησης ίσων ευκαιριών.

Μπόρις: Θα βγουν στο δρόμο με πλακάτ και πανό να διαδηλώσουν ενάντια στην γυναικοκρατία;

Βασιλιάς Γεώργιος: Βεβαίως και όχι, δεν εβρισκόμεθα δα εις τον 19^ο αιώνα. Αντιπροσωπεία ανδρών θα επιδώσει διάβημα διαμαρτυρίας εις την Πρόεδρον του Ευρωκοινοβουλίου.

Μπόρις: Τι σας κάνει να πιστεύετε ότι δεν θα το αγνοήσουν όπως τόσες και τόσες φορές;

Βασιλιάς Γεώργιος: Τώρα τα πράγματα έχουν αλλέως θα το υπογράφομεν όλοι, θα πρωτοστατήσουν προβεβλημένοι ηθοποιοί, σκηνοθέτες και λογοτέχνες, που αλίμονον μέχρι σήμερα υμνούν τοιαύτην μορφήν οικοφεμινισμού.

Μπόρις: Εννοείτε τους απανταχού κυβερνητικούς ευνοούμενους;

Βασιλιάς Γεώργιος: Εκείνους τους οποίους με το έργον τους δημιουργούν έν είδος προπαγάνδας και ταυτοχρόνως κολακεύουν τας γυναίκας.

Μπόρις: Διαχρονικά το αδύναμο σημείο των γυναικών είναι η φιλαρέσκεια.

Βασιλιάς Γεώργιος: Ορισμένοι άντρες το γνωρίζουν σαφώς και το εκμεταλλεύονται δια ίδιον όφελος.

Μπόρις: Κάτι έχει φτάσει στ' αφτιά μου....

Βασιλιάς Γεώργιος: Το σημαντικότερον είναι ότι αυτοί που έως σήμερα εναντιώνοντο εις τας προσπαθείας μας, ετάχθησαν επιτέλους υπέρ μας.

Μπόρις: Πολύ σπουδαία εξέλιξη για τον αγώνα μας, κατά τη γνώμη μου το πρώτο θέμα που πρέπει να τεθεί είναι η τεκνοποίηση.

Βασιλιάς Γεώργιος: Συμφωνώ απολύτως μαζί σας. Έως τότε θα αναπαράγομεθα ως είδος άνευ επαφής αλλά με λήψιν σπέρματος;

Μπόρις: Δεν είναι μόνο η τεκνοποίηση αλλά και η πράξη, η Ερωτική πράξη, το παιχνίδι, η χαρά, η ηδονή και μετά... η αγαλλίαση, η ηρεμία, η γλυκιά χαύνωση. Συγνώμη παρασύρθηκα.

Βασιλιάς Γεώργιος: Το γεγονός ότι αφ' ότου ηνοιχθη η πεοφέρουσα σαρκιοφάγος όλες αι κυβερνητικαί και διοικητικαί θέσεις κατελήφθησαν από γυναίκας, είναι ήσσονος σημασίας έναντι τούτου.

Μπόρις: Ήσασταν μόλις 7 ετών όταν έπεσε η κατάρα στα κεφάλια των αντρών. Δεν ξέρετε την χαρά και την απόλαυση που προσφέρει η ερωτική συνεύρεση γιατί ποτέ δεν το βιώσατε. Εμείς όμως που ήμασταν σεξουαλικά ενεργοί και τώρα δεν έχουμε στύση, ενώ έχουμε επιθυμία, δεν μπορείτε να φανταστείτε το μαρτύριο που περνάμε.

Βασιλιάς Γεώργιος: Γνωρίζω ότι πολλά από τα θεωρούμενα ως δεδομένα και αυτονόητα, δεν ήσαν πριν το 2020.

Μπόρις: Ακριβώς οι άντρες άρχισαν σιγά σιγά να αποδυναμώνονται και πια ο ρόλος μας έχει περιοριστεί στις υποστηρικτικές δουλειές και σε αυτές που απαιτούν μυϊκή δύναμη.

Βασιλιάς Γεώργιος: Μου επιτρέπετε μιαν ερώτησιν;

Μπόρις: Βεβαίως μεγαλειότατε

Βασιλιάς Γεώργιος: Εσείς επισήμως με τι ασχολείστε;

Μπόρις: Στο μουσείο παρτ τάιμ και *(αυτοσαρκαστικά)* φουλ τάιμ Χάουζγουάιφ. *(γελάει πικρά)* Μετά την ανασκαφή στην Περσική νεκρόπολη, οι μοναδικές ανασκαφές που κάνω είναι στα άπλυτα και ασιδέρωτα ρούχα της οικογένειας.

Βασιλιάς Γεώργιος: *(κουνάει συγκαταβατικά το κεφάλι)* Τραγικόν.

Μπόρις: Φτιάχνω και ωραιότατες μηλόπιτες, δοκιμάστε...

Βασιλιάς Γεώργιος: Ευχαριστώ *(κοιτάζει το ρολόι του)* πρέπει να απέλθω. Ελπίζω να έχω σύντομα νέα σας.

Μπόρις: *(χαζοχαρούμενα)* Πολύ σύντομα και πολύ ευχάριστα.

Ο βασιλιάς γυρίζει την πλάτη να φύγει

Μπόρις: Μεγαλειότατε, αν μου επιτρέπετε βεβαίως, για ποιο λόγο χρησιμοποιείτε την καθαρεύουσα;

Βασιλιάς Γεώργιος: Θα σας εξηγήσω επί τροχάδην, ο παππούς Κάρολος, ήτο λάτρης της καθαρευούσης όμως η γιαγιά Νταιάνα, την απεχθάνετο έτσι ο

μπαμπάς και ο θείος Χάρι, δεν την εμίλησαν ποτέ. Όταν ο Χάρι, αποποιήθηκε παντός προγκιπικού δικαιώματος και έφυγον οικογενειακώς δια την Αμερικήν, τούτο προκάλεσε στον παππού μεγάλη θλίψη. Μέγιστη δε η απουσία του εξάδελφου Άρτσι, του έτρεφε βλέπετε υπερβολικήν συμπάθειαν. Τότε η μήτηρ μου δια να απαλύνει τον πόνον και να διασκεδάσει τον παππού, μας επέβαλε να ομιλούμε την καθαρεύουσαν.

Μπόρις: Μάλιστα, τώρα που πέθανε ο παππούς γιατί συνεχίζετε να χρησιμοποιείτε μια νεκρή γλώσσα;

Βασιλιάς Γεώργιος: Μα δια να είμαι αρεστός εις την μητέρα μου.

Μπόρις: Και όταν δεν είναι κοντά η μητέρα;

Βασιλιάς Γεώργιος: Η μήτηρ είναι ιδέα, βρίσκεται παντού.

Σκοτάδι

5^η Σκηνή

Ο Μπόρις καθιστός στο γραφείο ο Ίαν όρθιος πλάι του φαίνεται κάτι να μελετούν,

Μπόρις: Το βλέπεις αυτό; Σύμβολο εξουσίας.

Ίαν: Σαν φαγωμένο αυτί είναι.

Μπόρις: Μεγάλη φαντασία έχεις.

Ίαν: Αφού έτσι μοιάζει.

Μπόρις: Τέλος πάντων εδώ...

Ακούγονται κλειδιά στην πόρτα ο Μπόρις ρίχνει πρόχειρα κάποιες σελίδες πάνω απ αυτό που κοιτάζουν πετάγεται όρθιος και τρέχουν με τον Ίαν στο παράθυρο.

Μπόρις: Όχι εκεί βρε αγόρι μου, θα πέφτει σιακά από τη φλαμουριά δεν θα προοδέψουν, εγώ θα στα λέω αυτά;

Ίαν: Ίσα –ίσα τις χτυπάει κατευθείαν ο ήλιος.

Τζόαν: *(Εμφανίζεται φουρισόζα)* Δεν μου λες; Δεν σου έχω πει χίλιες φορές να μην πειράξεις τα πράγματα στο γραφείο μου;

Μπόρις: Δεν πειράξα τίποτα.

Τζόαν: Μη μου λες δεν πειράξα.

Μπόρις: Μόνο καθάρισα, δεν πέταξα κάτι.

Τζόαν: Αυτό σου έλειπε.

Μπόρις: Λίγο, τη σκόνη από πάνω.

Τζόαν: Τίποτα. Το ξέρεις ότι πήρα λάθος φάκελο;

Μπόρις: Γιατί δεν με πήρες τηλέφωνο να σου φέρω το σωστό;

Τζόαν: Άσε με υποχρέωσες. Το καλό που σου θέλω μην ξαναπλησιάσεις τον χώρο ΜΟΥ.

Ίαν: Πάντως είσαι στις ομορφιές σου σήμερα.

Τζόαν: Άσε με ρε Ίαν και συ.

Ιαν: Όχι αλήθεια λάμπεις, ε Μπόρις;

Τζόαν: Θα τρελαθώ. Σε μισή ώρα δίνω συνέντευξη στο Τάιμ και ο Μπόρις φρόντισε να τρέχω και να μη φτάνω. *(φεύγει από τη σκηνή)*

Μπόρις: Θεε βοήθεια;

(Φωνή) **Τζόαν:** Όχι.

Μπόρις: Θεε ένα τσάι;

(Φωνή) **Τζόαν:** Θέλεις ν' ακούσεις τίποτα;

Μπόρις: Υπόσχομαι να επανορθώσω.

Τζόαν: *(εμφανίζεται κρατώντας ένα φάκελο)* Δεν με ρίχνεις.

Μπόρις: Ήρθανε η κάμηλιες, δείχνω στον Ίαν πού να σκάψει.

Τζόαν: *(Τον κοιτάζει επιτιμητικά, βγαίνοντας)* Καλά, εσύ στον κόσμο σου.

Ιαν: Πω πω νεύρα... βαπόρι την έκανες.

Μπόρις: Τον τελευταίο καιρό δεν την αναγνωρίζω. Την μια ύαινα, την άλλη γατούλα.

Ιαν: Γυναίκες, δεν θα τις καταλάβω ποτέ. Τι έλεγες πριν;

(Γυρίζουν στο γραφείο παίρνει στο χέρι μια σελίδα)

Μπόρις: Επιτέλους! Έλυσα το γρίφο της σαρκοφάγου.

Ιαν: Σίγουρα ήήή...-

Μπόρις: Είμαι συγκλονισμένος, η ανακάλυψη μιας τόσο δα λεξούλας που χρησιμοποιούταν πριν χιλιάδες χρόνια μου έχει δημιουργήσει έξαψη.

Ιαν: Πρόσεχε, κάθε φορά τα ίδια λες.

Μπόρις: Όχι αυτή τη φορά είμαι βέβαιος.

Ιαν: Από πού πηγάζει αυτή η βεβαιότητα;

Μπόρις: Ακολούθησα τη μέθοδο που χρησιμοποίησαν στο δίσκο της Φαιστόυ.

Ιαν: Αυτοί δεν έκαναν πολλά χρόνια να το βρουν;

Μπόρις: Εκατόν δέκα.

Ιαν: Άρα πάλι καλά να λέμε.

Μπόρις: Δεν θα με ρωτήσεις τι λέει;

Ιαν: Αφού δεν κρατιέσαι θα μου το πεις.

Μπόρις: Είναι επίκληση στον θεό Μίθρα **Είθε να δοθεί η χάρη στις γυναίκες.**

Ιαν: Σιγά τη σοφία (*κοροϊδευτικά*) Είθε να δοθεί η χάρη στις γυναίκες. Και τι σημαίνει αυτό;

Μπόρις: Από κει ξεκίνησαν όλα.

Ιαν: Δεν καταλαβαίνω.

Μπόρις: Τόσα πράγματα σου έχω διδάξει...

Ιαν: Θα μου πεις ή θα με σκάσεις.

Μπόρις: Ο Μίθρα ήταν ο θεός που έλεγχε την κοσμική τάξη, ήταν υπεύθυνος για την προστασία και την απαλλαγή της φάαρ.

Ιαν: Της φάαρ;

Μπόρις: Η Θεϊκή χάρη που νομιμοποιούσε την εξουσία ενός βασιλιά.

Ιαν: Α ναι θυμήθηκα, ο Μίθρα, παραχωρούσε το δικαίωμα στο μονάρχη να κυβερνά και αν αυτός παραβίαζε τους όρους με άδικη συμπεριφορά, του αφαιρούσε τη χάρη και την έδινε σε άλλον που τον έκρινε άξιο.

Μπόρις: Μπράβο αγόρι μου.

Ιαν: Είναι ο Θεός της ηθικής, της αλήθειας και της ακεραιότητας.

Μπόρις: Κάτω από το κομμένο μόριο υπήρχε ένας πάπυρος τον θυμάσαι;

Ιαν: Και να 'θελα μπορώ να τον ξεχάσω; Με 'χεις προήξει όλα αυτά τα χρόνια.

Μπόρις: Εκεί η Άμηστρις εξηγεί τους λόγους που ακρωτηρίασε τον Ξέρξη, ήθελε να πάρει εκδίκηση για τις ταπεινώσεις και τους εξευτελισμούς που είχε υποστεί.

Ιαν: Τι λες τώρα;

Μπόρις: Ήθελε να γίνει πρότυπο για όλες τις γυναίκες.

Ιαν: Ακόμα την μνημονεύουν.

Μπόρις: Επιθυμούσε οι άντρες να ευνουχιστούν με φυσικό τρόπο ή με θεϊκή παρέμβαση της Θεάς της γονιμότητας και της σοφίας, Άρντβι Σούρα Αναχίτα, να καταστούν ανίκανοι και να κυριαρχήσουν οι γυναίκες.

Ιαν: Άκου η πανούργα...

Μπόρις: Η εκδίκηση είναι στη φύση των γυναικών. Είναι το βασικό τους ένστικτο. Ο Ευριπίδης είχε πει ότι, η γυναίκα από τη φύση της φοβάται και αποφεύγει τη βία και το σίδερο. Αλλά όταν δει τ' άδικο στο κρεβάτι της, δεν υπάρχει άλλη καρδιά που να διψάει περισσότερο για αίμα.

Ιαν: Σκέφτονται πολύπλοκα, δεν τις βρίσκεις πουθενά.

Μπόρις: Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα αντλούν χαρά από τα ίδια πράγματα.

Ιαν: Από την εξωτερική εμφάνιση, την εξουσία και την κοινωνική τους θέση.

Μπόρις: Κάπως έτσι.

6^η Σκηνή

Ιαν: Φίλε με τις γυναίκες δεν βγάζεις άκρη, εμείς όμως πρέπει να γιορτάσουμε το γεγονός. Μισό λεπτό έρχομαι *(βγαίνει από τη σκηνή και ξαναεμφανίζεται κρατώντας ένα μπακ πακ, το ανοίγει βγάζει δυο σκούρα μπουκάλια)* Έλα.

Μπόρις: Τι είναι αυτό;

Ιαν: Με τι σου μοιάζει;

Μπόρις: Ποιος σου τις πούλησε;

Ιαν: Μου τις έφερε δώρο η αδερφή μου.

Μπόρις: Σ' αγαπάει πολύ ε;

Ιαν: Ευτυχώς που την έχω να λες και βρέχεται το λαρόγγι μας.

Μπόρις: Κακομοίρη αν μας πιάσουν την βάψαμε.

Ιαν: Θα μας...

Μπόρις: Σουτ. *(ανοίγει το μπουκάλι, δοκιμάζει)* Μπράβο πολύ καλή... Δυνατή ε;

Ιαν: Μοναστηριακή Βελγίου, *(σηκώνει το μπουκάλι)* δεσ 11 αλκοολικούς βαθμούς.

Μπόρις: Είσαι τρελός θα μας στείλει πρωί-πρωί.

Ιαν: Σιγά.

Μπόρις: Να φέρω λίγο τυράκι, κανένα κρακεράκι...

Ιαν: Κάτσε κάτω. Ξέρεις τι μου χει λείψει πιο πολύ;

Μπόρις: Τι;

Ιαν: Να πάμε σε μια παμπ και να πλακωθούμε στις μπύρες να πιούμε όσες θέλουμε και να βγούμε έξω τρεκλίζοντας ν' αγκαλιαστούμε και να τραγουδάμε στο δρόμο.

Μπόρις: Σουτ.

Ιαν: Σουτ και σουτ μόνοι δεν ήμασταν;

Μπόρις: Ποτέ δεν ξέρεις.

Ιαν: Πάντως είναι άδικο να μπαίνουμε στις παμπ μόνο με συνοδό και να μας σερβίρουν αυστηρά τη νόμιμη ποσότητα.

Μπόρις: Έτσι όπως τα καταφέραμε...

Ιαν: Σιγά τι κάναμε; Είναι σαδίστριες και εκδικητικές, εσύ το είπες πριν.

Μπόρις: Αν μερικοί δεν έπιναν σαν να μην υπάρχει αύριο και μετά αρχίζανε τις τρέλες δεν θα φτάναμε εδώ...

Ιαν: Τώρα θέλεις και τα λες;

Μπόρις: Έπρεπε να μπει ένα φρένο οι περισσότεροι βρίσκονταν στα πρόθυρα του αλκοολισμού.

Ιαν: Και τι άλλο μας είχε μείνει.

Μπόρις: Αρά καλά κάνανε και επέβαλαν όρια στην πώληση και την κατανάλωση.

Ιαν: Αυτό θυμίζει ποτοαπαγόρευση προηγούμενου αιώνα.

Μπόρις: Υπερβολές.

Ιαν: Σε έχει ευνουχίσει κανονικά η Τζόαν.

Μπόρις: Επειδή δεν συμφωνώ μαζί σου στο θέμα του ποτού;

Ιαν: Επειδή τρέχεις πίσω της σαν σκυλάκι.

Μπόρις: Τα λες αυτά γιατί είσαι μόνος.

Ιαν: Τι να την κάνω τη γυναίκα; αφού αυτό δεξεν...

Μπόρις: Πόσο κολλημένος είσαι; Σεξ δεν είναι μόνο η διείσδυση.

Ιαν: Δηλαδή με το ταρανδικό ικανοποίησε;

Μπόρις: Αχαχαχαχα... Ταντρικό εννοείς;

Ιαν: Αυτό.

Μπόρις: Δεν είναι κακό, ίσα ίσα θα έλεγα-

Ιαν: Πάει, έχεις ξεφύγει.

Μπόρις: Ξέρεις ότι-

Ιαν: Δεν θέλω να μάθω.

Μπόρις: Πρέπει να είμαστε ανοιχτοί.

Ιαν: Διάπλατα.

Μπόρις: Μια παλαιά μελέτη είχε δείξει ότι το 75% των αντρών εκσπερμάτιζε πρόωρα και το 90% των γυναικών δεν έφτανε σε οργασμό.

Ιαν: Που θέλεις να καταλήξεις;

Μπόρις: Αφού δεν μπορούμε να έχουμε κανονική επαφή, γιατί δεν μελετάς την φιλοσοφία της Τάντρα, δεν είναι καινούρια ανακάλυψη, αιώνες τώρα ινδουιστές και βουδιστές πορεύονται με αυτή.

Ιαν: Δεν θέλω ούτε Τάντρα ούτε μάντρα, θέλω απλά αντρίκια πράγματα.

Μπόρις: Η Τάντρα διδάσκει ότι η εκσπερμάτιση υπήρχε επειδή ο άνδρας πολεμούσε ακόμα και στο κρεβάτι. Πολεμούσε να αποδείξει πόσο καλός εραστής ήταν. Στην Τάντρα ο άνδρας δεν εκσπερματώνει. Μένει στην αρχή δεν πάει ποτέ στο τέλος, Συγκρατεί την ενέργεια, δεν τη διασκορπίζει, δεν τη σπαταλά.

Ιαν: Ρε μεγάλε ακούς τι λες; Αφού δεν... *(δείχνει με το χέρι προς τα γεννητικά όργανα)* για ποια εκσπερμάτιση μιλάς;

Μπόρις: Αυτό ακριβώς, την κάνει ζωή την στρέφει μέσα του, εμπλουτίζει τον εαυτό του και ικανοποιεί τη σύντροφό του. Αλλά που να καταλάβεις εσύ;

Ιαν: Δεν την θέλω αυτή τη ζωή, όμως αλήθεια τώρα, τα πιστεύεις αυτά; Ή παπαγαλίζεις τις μαλακίες που λέει η Τζόαν;

Μπόρις: *(Με πάθος)* Δεν συμφωνώ με την μητριαρχία ούτε με τον τρόπο που ασκούν εξουσία, αυτό όμως είναι διαφορετικό, εξάλλου εσύ ξέρεις ότι δουλεύω να τ' αλλάξω.

Ιαν: Τώρα μιλάς σωστά.

Μπόρις: Είμαι σίγουρος, πολύ σύντομα θα μπούμε ξανά στο παιχνίδι.

Ιαν: *(κάνει γκριμάτσα και κουνάει το χέρι του κοροϊδευτικά)* Γεια μας.

Μπόρις: Γεια μας.

Ιαν: Ωραία ε;

Μπόρις: Πολύ...

Ιαν: Να καθόμασταν λέει τώρα στη μπάρα και γύρω μας να τιτίβιζαν κοριτσόπουλα και 'μεις να χαζεύαμε μπουτάκια και βυζάκια.

Μπόρις: *(με ύφος ονειροπόλο)* Συνέχισε...

Ιαν: και το πρωί που θα πηγαίναμε γραφείο, θα μας έφερνε τον καφέ μια όμορφη χαμογελαστή κοπελίτσα με τουρλωτό κωλαράκι που θα φορούσε κατακόκκινο κραγιόν... Μεγαλεία.

Μπόρις: Καλά το πας *(πίνει μια γουλιά)* και να τις ταχταρίζαμε...

Ιαν: Δεν ξέρεις πόσο μου τη βαράει που δεν έχουμε στύση.

Μπόρις: Τι ωραία τότε... που ξυπνούσαμε τα πρωινά και ήταν κάγκελο;

Ιαν: Ναι ρε φίλε...

Μπόρις: Πρωινή στύση... θυμάμαι όταν τα είχαμε πρωτοφτιάξει με την Τζόαν, στο τελευταίο έτος της σχολής, ξυπνάγαμε και πριν πλύνουμε δόντια το κάναμε, πίναμε καφέ και πριν φύγουμε για το πανεπιστήμιο πάλι...

Ιαν: Σταμάτα, μη μου τα θυμίζεις...

Μπόρις: Καλά μην κάνεις έτσι όλες οι σχέσεις στην αρχή έχουν πάθος.

Ιαν: Μη μου θυμίζεις τα χρόνια που πηδούσαμε τρεις φορές τη μέρα, αυτό εννοούσα.

Μπόρις: Ααα!

Ιαν: Και συ μου λες για μάντρα...

Μπόρις: Αφού δεν μπορούμε τίποτ' άλλο...

Ιαν: Περρασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαις.

Μπόρις: Στο ξανάπα η μέρα της ελευθερία μας πλησιάζει...

Ιαν: Θα μπορούμε μετά από τόσα εμβόλια;

Μπόρις: Φυσικά και θα μπορούμε αν είχε μόνιμα αποτελέσματα δεν θα επαναλάμβαναν τη δόση κάθε πέντε χρόνια όπως το αντιτετανικό.

Ιαν: Θυμάσαι εκείνη την ελαττωματική παρτίδα που κάποιοι τυχεροί πάνω στα δυο χρόνια είχαν στύση;

Μπόρις: Οι βλάκες πήγαν και το μαρτύρησαν...

Ιαν: Κρύβονται αυτά; Θέλανε να πηδήξουν και καρφώθηκαν.

Μπόρις: Εγώ πάντως αν ήμουν απ' τους τυχερούς θα το βούλωνα.

Ιαν: Ναι ρε κολλητέ, καλύτερα να βαράς μαλακία σαν δεκατριάχρονος. Να έχεις τη χαρά ότι κρατάς στα χέρια σου κάτι ζωντανό... όχι το ψοφίμι.

Μπόρις: Ορίστε, τι καθόμαστε και συζητάμε.

Ιαν: Πού καταστήσαμε.

Σκοτάδι

7^η Σκηνή

Ο Μπόρις και η Τζόαν παίρνουν το απογευματινό τους τσάι στο σαλόνι

Τζόαν: Πραγματικά δεν καταλαβαίνω τι βρίσκεις στον Ίαν και κάνετε παρέα.

Μπόρις: Τι έχει το ανθρωπάκι;

Τζόαν: Ακριβώς ανθρωπάκι, δεν έχει τίποτα.

Μπόρις: Είμαστε τόσα χρόνια φίλοι.

Τζόαν: Τον είχες βοηθή στις ανασκαφές, περιποιείται τον κήπο μας αλλά τι κοινό έχετε;

Μπόρις: Πως... είναι καλός άνθρωπος.

Τζόαν: Είναι παραιτημένος, δεν έχει όνειρα.

Μπόρις: Τι όνειρα να έχει; Να γίνει αστροναύτης; Δεν τον παίρνουν λόγω ηλικίας.

Τζόαν: Εξυπνάδες, όσα χρόνια τον ξέρω περιφέρεται άσκοπα.

Μπόρις: Για στάσου, ποιες ήταν οι επιλογές του;

Τζόαν: Ε;... Γιατί προσπάθησε να κάνει κάτι και τον εμπόδισαν;

Μπόρις: Μη τα λες όπως θέλεις, αν είχαμε ίσες ευκαιρίες με σας στην εργασία μπορεί να ήταν διαφορετικά.

Τζόαν: Τόσα πράγματα μπορούσε να κάνει αλλά εκείνος μόνο με τις αξίνες και τις κοπριές καταπιάνεται.

Μπόρις: Είσαι προκατειλημμένη, εγώ ως αρχαιολόγος σε πόσες ανασκαφές έχω πάρει μέρος;

Τζόαν: Εσύ αγαπημένε δεν χρειάζεται, μετά το Νάζι Ρουστάμ οτιδήποτε άλλο θα ωχριά.

Μπόρις: Μα δεν ξαναπήραν άντρες σε αποστολή, πάνε μόνο γυναίκες και 'μεις κάνουμε τους ξεναγούς στα μουσεία.

Τζόαν: Η σημαντικότερη ανακάλυψη του 21^{ου} αιώνα είναι δική σου **το ταριχευμένο μόριο του Ξέρξη**.

Μπόρις: Και μετά τίποτα.

Τζόαν: Μην παραπονιέσαι.

Μπόρις: *(ειρωνικά)* Όχι προς θεού, είμαι πολύ ευχαριστημένος.

Τζόαν: Ο κόσμος άλλαξε χάρη σε σένα.

Μπόρις: Είναι στιγμές που εύχομαι να μην είχα πατήσει το πόδι μου στην Περσία.

Τζόαν: Θα πρέπει να είσαι πολύ περήφανος γι αυτό.

Μπόρις: Για ποιο λόγο;

Τζόαν: Αυτό το πέος ήταν η αιτία της αιφνίδιας αλλαγής του κόσμου προς το καλύτερο.

Μπόρις: *(Κουνάει το κεφάλι του θλιμμένα)*

Τζόαν: Εγώ είμαι πολύ περήφανη για τον αντρούλη μου.

Μπόρις: Εγώ καθόλου, με βρίζουν, κάθε μέρα ακούω μπινελίκια, οι άντρες διεκδικούν ισότητα στην άσκηση της εξουσίας.

Τζόαν: Δεν κατάλαβα τι θέλουν, να το παίξουν έζυπνοι ή αδικημένοι; Οι αρμοδιότητες είναι νομοθετικά θεσμοθετημένες.

Μπόρις: Λέω συνέχεια τα ίδια, νιώθω γραφικός...

Τζόαν: Δεν πειράζει συνέχισε, *(αρχίζει να μιλάει με βαθιά φωνή)* με φτιάχνεις όταν γίνεσαι γραφικός.

Μπόρις: Την εξουσία θα έπρεπε να την ασκούν οι ικανότεροι και όχι πρώτο κριτήριο να είναι το φύλο, γυναίκες, άντρες και διεμφυλικοί να είναι ισότιμοι.

Τζόαν: *(παίζει με μια τούφα απ τα μαλλιά της, ναζιάρικα)* Το λες επειδή έχασαν οι άντρες τα προνόμια στην εξουσία.

Μπόρις: Ίσως, πριν ήταν αυτονόητο.

Τζόαν: *(θυμώνει)* Αυτονόητο ότι οι άντρες κατείχαν όλες τις σημαντικές θέσεις;

Μπόρις: Δεν υπήρχε αποκλεισμός των γυναικών.

Τζόαν: Ελάχιστες συγκριτικά με τους άντρες.

Μπόρις: Αλλά δεν τους απαγόρευαν να διεκδικήσουν μια θέση.

Τζόαν: Δεν απαγόρευαν στις γυναίκες, οι διεμφυλικοί που βρίσκονταν;

Μπόρις: Εεε... η αλήθεια είναι ότι ήταν στο περιθώριο.

Τζόαν: Μόνο περιθώριο; Στο πεζοδρόμιο...

Μπόρις: Χμ... *(κουνάει το κεφάλι συγκαταβατικά)* Ναι.

Τζόαν: Οι εποχές του χλευασμού δεν είναι πολύ μακρινές.

Μπόρις: Όχι και χλευασμού.

Τζόαν: Κάνεις πως ξεχνάς και με εννευρίζεις.

Μπόρις: *(σηκώνει τα χέρια του)* Οχι!

Τζόαν: Ενώ τώρα; Διεμφυλικοί υπάρχουν παντού, τους φέρονται με σεβασμό, κανείς δεν τους κοιτάζει λοξά.

Μπόρις: Εντάξει συμφωνώ. Όμως σήμερα είναι οι άντρες αυτοί που δεν έχουν δικαιώματα.

Τζόαν: Έχουν, αυτά που πρέπει.

Μπόρις: Παραλογίζεσαι.

Τζόαν: *(Αυστηρά)* Για πρόσεξε λίγο. *(παύση)* Αφού έφτασες εκεί τη συζήτηση δεν έχω αντίρρηση να σου υπενθυμίσω τους λόγους που οι γυναίκες αποδείχτηκαν ικανότερες.

Μπόρις: Άσε ρε Τζόαν, θ' αρχίσεις πάλι την φεμινιστική προπαγάνδα.

Τζόαν: Αμφισβητείς ότι ο κόσμος είναι καλύτερος;

Μπόρις: Εξαρτάται πώς τον βλέπεις;

Τζόαν: Όπως είναι...

Μπόρις: Και είναι ωραίος;

Τζόαν: Πολύ. Δεν υπάρχει η παραμικρή εστία πολέμου, τα χρήματα των εξοπλισμών δόθηκαν για την ανάπτυξη του τρίτου κόσμου. Η ακραία φτώχεια μειώθηκε. Ο πληθυσμός της γης μειώθηκε και συνεχίζει με τις ελεγχόμενες γεννήσεις. Η εγκληματικότητα; Το ίδιο. Βιασμοί; Μηδέν. Σταμάτησαν οι κλειτοριδειτομές. Τι να πρωτοαναφέρω;

Μπόρις: Πολύ σπουδαία όλα αυτά δεν λέω, αλλά είναι σαδιστικός ο τρόπος που συμπεριφέρεστε.

Τζόαν: Σαδιστική ήταν η ενδοοικογενειακή βία και η σιωπή που την κάλυπτε.

Μπόρις: Ενδοοικογενειακή βία εξακολουθεί να υπάρχει μόνο που τώρα την ασκούν γυναίκες.

Τζόαν: Χαχαχα.

Μπόρις: Μη γελάς, δεν βγαίνει προς τα έξω γιατί είναι ταμπού ένας άντρας να παραδεχτεί ότι τον χτύπησε η γυναίκα του.

Τζόαν: Πρώτη φορά τ' ακούω, εσύ που το 'μαθες;

Μπόρις: Μου το είπε ο Ίαν.

Τζόαν: Α εντάξει είναι έγκυρο.

Μπόρις: Μην ειρωνεύεσαι μπαίνει σε τόσα σπίτια...

Τζόαν: Και τι μ' αυτό;

Μπόρις: Βλέπει, ακούει... κάποιοι φουκαράδες του λένε τον πόνο τους.

Τζόαν: *(πηγαίνει πίσω του και αρχίζει να ανασαίνει βαθιά στο αυτί του)* Δεν φαντάζομαι να είσαι και συ θύμα;

Μπόρις: Εγώ γιατί;

Τζόαν: Ξέρω γω τι λέει πίσω απ' την πλάτη μου το βρόμικο στοματάκι σου; *(του πιάνει το χέρι και το στρίβει πίσω απ την πλάτη)* Είσαι πονηρούλης!

Μπόρις: Θα 'κανα ποτέ κάτι τέτοιο;

Τζόαν: Μπορεί άλλα να λες, άλλα να καταλαβαίνει και να βρεθώ ξαφνικά κατηγορούμενη για άσκηση σωματικής βίας. *(του δένει και τα δυο χέρια στην πλάτη)* σε κακοποιώ;

Μπόρις: Άου... Ω Όχι! *(ξέπνοα)* Νομίζω τον έχεις κακοπάρει.

Τζόαν: Θα φανεί. *(αρχίζει να του πιπιλάει το αυτί, αυταρχικά)* Πάμε μέσα.

Μπόρις: Πάμε.

Σκοτάδι

8^η Σκηνή

Η Τζόαν επιστρέφει χαρούμενη, κρατά στο χέρι ένα κουτί φαρμάκων και το κουνά επιδεικτικά.

Τζόαν: *(σαν να μιλάει σε παιδί)* Κοίτα τι του έφερα εγώ;

Μπόρις: Τι;

Τζόαν: Αν είσαι υπάκουο αγόρι θα σου πω.

Μπόρις: Πάντα είμαι.

Τζόαν: Δεν είσαι. Είμαι σίγουρη κάτι σκαρώνεις τελευταία.

Μπόρις: Πώς σου ήρθε;

Τζόαν: Έχεις ένα ύφος... σαν παιδί που το πιάνουν να κλέβει καραμέλες.

Μπόρις: Χθες δεν ήμουν;

Τζόαν: Ήσουν, αλλά και 'γω όμως... δε έχεις παράπονο;

Μπόρις: Κανένα.

Τζόαν: Θυμάμαι πώς έκανες όταν σου πρωτοείπα για ταντρικό σεξ.

Μπόρις: Τότε δεν ήξερα.

Τζόαν: Τώρα;

Μπόρις: Το απολαμβάνω.

Τζόαν: Και πού είσαι ακόμη *(κουνάει το κουτί)*

Μπόρις: Καινούργια τεχνική;

Τζόαν: Παλιά. Αρχέγονη.

Μπόρις: Ενδιαφέρουσα;

Τζόαν: Απ'όσο θυμάμαι.

Μπόρις: Την θυμάσαι;

Τζόαν: Και συ την ξέρεις.

Μπόρις: Ποια;

Τζόαν: Αυτού του είδους την επαφή.

Μπόρις: Είπες επαφή;

Τζόαν: Ακριβώς.

Μπόρις: Κανονική;

Τζόαν: Κανονικότητα.

Μπόρις: Μη μου τ' αλλάξεις μετά.

Τζόαν: Αν είσαι καλός μαζί μου το Σάββατο...

Μπόρις: Μα πως; θέλω να πω αφού δεν... με το εμβόλιο δεν...

Τζόαν: Μην προβληματίζεις το μυαλουδάκι σου, εσύ θα μαγειρέψεις ένα απολαυστικό δείπνο *(πάει πίσω του και τρίβεται)* εγώ θα φέρω ένα πινό νουά Βουργουνδίας και μετά *(κουνάει το κουτί)*

Μπόρις: Άντε πάλι, θα μου πεις τι είναι;

Τζόαν: *(πανηγυρικά)* Τογκλόκους πιλ (glaucous pill) το απόλυτα πρωτοποριακό φάρμακο εγκρίθηκε, η καινοτομία της εταιρείας μας, θα κυκλοφορήσει στο εμπόριο τέλος του έτους.

Μπόρις: Γκλόκους; Τι σημαίνει γκλόκους;

Τζόαν: *(στον ίδιο τόνο)* Όνομα χρώματος, αλλά είναι περισσότερο από μια απόχρωση, περιγράφει το μπλε-γκρι, μπλε-πράσινο επίχρισμα των σταφυλιών και των δαμάσκημων.

Μπόρις: Δεν καταλαβαίνω.

Τζόαν: Το νέο μας φάρμακο ονομάζεται γκλόκους, του δώσαμε αυτό το όνομα γιατί *(με ηδυπαθή φωνή)* όταν τρίβεις τη ρώγα του σταφυλιού αυτό γυαλίζει και συ το λαχταράς, θέλεις να το δαγκώσεις να γευτείς την γλύκα του να γεμίσει το στόμα σου μούστο να μεθύσεις, έτσι και το χάπι μας όταν θα το

πάρεις... *(παύση, του τρίβει τα γεννητικά όργανα)* ο μικρός κοιμισμένος Μπόρις θα ξυπνήσει. *(τον αφήνει, στακάτα)* Κατάλαβες;

Μπόρις: Όχι. Μπερδεύτηκα χειρότερα.

Τζόαν: Κουράζεις.

Μπόρις: Έτσι όπως τα λες, τι να καταλάβω; Χρώματα... σταφύλια... ζουμιά...

Τζόαν: Είναι απλό, το χάπι ελευθερώνει τη ροή του αίματος προς το πέος και έχεις στύση.

Μπόρις: Μα πώς;

Τζόαν: Ωωωχ! Μεθαύριο θα κυκλοφορήσει το TIME πάρε διάβασε. *(γυρίζει την πλάτη κατευθύνεται προς τα μέσα)*

Μπόρις: Στάσου μου ανάβεις φωτιές και μ' αφήνεις...

Τζόαν: Τι θες Μπόρις;

Μπόρις: Εξήγησέ μου σε παρακαλώ.

Τζόαν: Τα υπόλοιπα στην πράξη, όπως είπαμε...

Μπόρις: Μα είναι Δευτέρα...

Τζόαν: Μεγάλο προσόν η υπομονή, ως αρχαιολόγος γνωρίζεις.

Μπόρις: Μη με σιας, θα σου ετοιμάσω ριζότο με πορτσίνι και λάδι τρούφας.

Τζόαν: Τώρα;

Μπόρις: Μόλις μου πεις.

Τζόαν: *(βιαστικά)* Θα χορηγείται με ιατρική συνταγή, θα μπορούν να το προμηθεύονται μόνο γυναίκες οι οποίες θα το δίνουν στους άντρες κατά βούληση. Το χάπι δρα τριάντα λεπτά μετά την λήψη.

Μπόρις: Με φώτισες.

Τζόαν: Τι άλλο να σου πω;

Μπόρις: Κάποια επιπλέον λεπτομέρεια;

Τζόαν: Στην πράξη.

Μπόρις: Είλικρινά είμαι πολύ επιφυλακτικός για την αποτελεσματικότητα του φαρμάκου.

Τζόαν: Μιλάμε για επιστήμη όχι για μαντζούνι σερνικοβότανου.

Μπόρις: *(τραγουδάει)* Too good to be true...

Τζόαν: Καλά τραγούδα.

Μπόρις: Αν τραγουδήσω θα σταματήσει ο αντιστυτικός εμβολιασμός;

Τζόαν: Με το εμβόλιο άλλαξε ο ρους της ιστορίας.

Μπόρις: Οι άντρες έχουν χάσει την ταυτότητά τους.

Τζόαν: Και ο κόσμος έγινε καλύτερος.

Μπόρις: Μπουμ.

Τζόαν: Όταν δεν σε συμφέρει.

Μπόρις: Σοβαρά τώρα;

Τζόαν: Έχεις αντίρρηση;

Μπόρις: Φάσιετε και αντιφάσιετε. Δεν θέλετε σεξ αλλά θέλετε Τάντρα, δεν θέλετε επαφή αλλά φτιάχνεται χαπάκια που παρακιάμπουν το εμβόλιο, λέτε ότι προτιμάτε τα κοιμισμένα μόρια αλλά ανοίγουν το ένα μετά το άλλο τα στριπ μπαρ.

Τζόαν: Για ποια μπαρ μιλάς;

Μπόρις: Γιος γνωστού μου, χορευτής, προσπαθεί να μπει στο κύκλωμα.

Τζόαν: Ποιο κύκλωμα; Βραχυκύκλωμα της φαντασίας του.

Μπόρις: Έλα τώρα, είμαι σίγουρος ότι γνωρίζεις.

Τζόαν: Τι πράγμα;

Μπόρις: Στο “Toys” τα αγόρια βγαίνουν απ’ τα ρούχα τους και οι γυναίκες αγγίζουν γυμνή σάρκα, ανενδοίαστα.

Τζόαν: Μιλάς σοβαρά;

Μπόρις: Έμαθα ότι δεν κάνουν εμβόλιο σε όμορφα αγόρια, αθλητές και χορευτές κατά προτίμηση, χορεύουν για τις κυρίες και μετά τους πληρώνουν για τις υπηρεσίες τους με την ώρα.

Τζόαν: Τι είναι αυτά που λες;

Μπόρις: Ότι άνδρες στρίπερ έχουν αναστατώσει το Λονδίνο και δεν ξέρω ποια άλλη πόλη.

Τζόαν: Απαπα ξεδιαντροπιές! Άκου τους πληρώνουν!

Μπόρις: Θέλεις να πιστέψω ότι δεν ξέρεις τίποτα; Ότι δεν έχεις πάει ποτέ;

Τζόαν: Στο συγκεκριμένο; Όχι.

Μπόρις: Αλλού όμως;

Τζόαν: Ένα βράδυ μετά το γραφείο για να γιορτάσουμε το γιλόκους πήγαμε κάπου, τίποτα σπουδαίο. Ούτε αγγίγματα, ούτε προσωπικοί χοροί.

Μπόρις: Τότε γιατί κάνεις την ανίδη;

Τζόαν: Υποτίθεται ότι είναι μυστικό, ήθελα να δω τι έκταση έχει πάρει.

Μπόρις: Η γιαγιά μου έλεγε: Θέλει η πουτάνα να κρυφτεί κι η χαρά δεν την αφήνει.

Τζόαν: Έλα Μπόρις, χαλάρωσε, να σου βάλω ένα ποτήρι κρασί;

Μπόρις: Όχι.

Τζόαν: Θύμωσες για το στριπ μπαρ;

Μπόρις: Όχι.

Τζόαν: (βάζει 2 ποτήρια κρασί του δίνει το ένα) Στην υγεία μας, (ο Μπόρις είναι δισταχτικός) πάρτο, ίσως αναθεωρήσω για το Σάββατο.

Σκοτάδι

9^η Σκηνή

(Ο Μπόρις φοράει κουστούμι γραβάτα και βηματίζει πάνω κάτω στη σκηνή κοιτάζει το ρολόι του ξεφυσάει, ακούγεται το κουδούνι)

Μπόρις: Αλληλούια. *(Ανοίγει την πόρτα, υποκλίνεται)* Μεγαλειότατε, υποβάλλω τα σέβη μου.

Βασιλιάς Γεώργιος: Ας αφήσομεν το πρωτόκολλον Μπόρις.

Μπόρις: Όπως επιθυμείτε.

Βασιλιάς Γεώργιος: Επιθυμείς.

Μπόρις: Ναι βέβαια, αλλά δεν μου βγαίνει.

Βασιλιάς Γεώργιος: Τότε Τζότζο, όπως με λένε «σπίτι».

Μπόρις: Τζότζο... μάλιστα.

Βασιλιάς Γεώργιος: Λοιπόν, υποθέτω υπάρχει πρόοδος εις την ερευνάν σου και τηλεφωνήσες.

Μπόρις: Ναι, αποκρυπτογράφησα τον γρίφο της σαρκοφάγου.

Βασιλιάς Γεώργιος: Μπράβο παίχτη! Επιτέλους ένα καλό νέο.

Μπόρις: Πολύ σύντομα θα κυλιόμαστε σε λιβάδια ηδονής, θα αφήσουμε πίσω το παρελθόν αφλογιστίας.

Βασιλιάς Γεώργιος: Λαχταρώ να γνωρίσω την ηδονήν! Αδημονώ να συναντηθούμε.

Μπόρις: Λίγη υπομονή. Απομένουν κάποιες λεπτομέρειες.

Βασιλιάς Γεώργιος: Ακούω λοιπόν;

Μπόρις: Μελετώ την Βεντινάδ, περιγράφει πώς αντιμετωπίζονται τα μοχθηρά πνεύματα, αυτά πρέπει να καταπολεμηθούν για να ελευθερωθούμε.

Βασιλιάς Γεώργιος: Επί του πρακτέου Μπόρις.

Μπόρις: Μόλις αναχαιτιστούν οι δυνάμεις του κακού, όπως χάσαμε σταδιακά τα δικαιώματά μας, προοδευτικά θα τα πάρουμε πίσω.

Βασιλιάς Γεώργιος: Πέραν της προσωπικής σου προσπάθειας, πανευρωπαϊκώς οργανώνονται σύλλογοι καταπολέμησης των διακρίσεων και διεκδικήσεως ίσων ευκαιριών.

Μπόρις: Μαθαίνω τα νέα, θέμα χρόνου να αποκτήσει ήχο η φωνή μας.

Βασιλιάς Γεώργιος: Συνεχώς το ακούω αλλά δεν το βλέπω. Φοβάμαι μήπως αποτύχομεν δια πολλοστήν φοράν.

Μπόρις: Οι γυναίκες βαρέθηκαν να κάνουν τις αμαζόνες.

Βασιλιάς Γεώργιος: Το λες με τόση σιγουριά!

Μπόρις: Τις κούρασε το παιχνίδι της εξουσίας.

Βασιλιάς Γεώργιος: Αλήθεια; Το πιστεύεις;

Μπόρις: Πώς αλλιώς θα το 'λεγα;

Βασιλιάς Γεώργιος: (θλιμμένα) Μόνο η αδερφή μου βυσσοδομεί να πάρει τον θρόνο.

Μπόρις: Το Στέμμα είναι εντυπωσιακό.

Βασιλιάς Γεώργιος: Και η εξουσία εθιστική.

Μπόρις: Άλλες εποχές θα λέγαμε αφροδισιακή, αλλά τώρα η λέξη έχασε το νόημα.

Βασιλιάς Γεώργιος: Το αφροδισιακόν είναι σχετικόν. Μια φίλη μου βρίσκει πολύ ερωτικήν τη σχέση χωρίς ερωτικήν επαφή.

Μπόρις: Και 'γω πολύ τονωτικό τον ντεκαφεϊνέ.

Βασιλιάς Γεώργιος: Ορίστε;

Μπόρις: Λένε ψέματα στον εαυτό τους Τζότζο, βαρέθηκαν να ζουν χωρίς σεξ.

Βασιλιάς Γεώργιος: Μήπως η σφοδρή σου επιθυμία, σε οδηγεί σε λάθος συμπεράσματα;

Μπόρις: Έφτιαξαν φάρμακο που παρακάμπτει το εμβόλιο.

Βασιλιάς Γεώργιος: Αλήθεια;

Μπόρις: Βέβαια, στην εταιρεία που εργάζεται η σύζυγός μου.

Βασιλιάς Γεώργιος: Άρα γνωρίζεις προσωπικώς. Ομιλεί...

Μπόρις: Αύριο θα δημοσιοποιηθεί, όμως θα σου πω ό,τι ξέρω.

Βασιλιάς Γεώργιος: Είμαι πολύ περίεργος.

Μπόρις: Κατ' αρχάς το κόψανε και το ράψανε στα μέτρα τους.

Βασιλιάς Γεώργιος: Λογικόν ακούγεται.

Μπόρις: Το δοκίμασα.

Βασιλιάς Γεώργιος: Και...

Μπόρις: Δεν είναι κακό αλλά για να επιτευχθεί στύση πρέπει για τριάντα λεπτά να τις χαϊδεύουμε, να τους κάνουμε μασάζ και στοματικό έρωτα.

Βασιλιάς Γεώργιος: Όλα ταύτα;

Μπόρις: Ναι όλα μαζί για να έχουμε μια πεντάλεπτη αξιοπρεπή στύση.

Βασιλιάς Γεώργιος: Κατά την περιγραφήν σου, λίγος χρόνος τα πέντε λεπτά.

Μπόρις: Εσένα σου φαίνονται πολλά;

Βασιλιάς Γεώργιος: Δεν ξέρω, δεν είχα ποτέ στύση, ούτε επαφή...

Μπόρις: Ποτέ;

Βασιλιάς Γεώργιος: Όταν μου έκαναν το εμβόλιο ήμουν δέκα ετών.

Μπόρις: Κακόμοιρο και συ.

Βασιλιάς Γεώργιος: Τι είπες;

Μπόρις: Συγγνώμη δεν το εννοούσα έτσι όπως ακούστηκε.

Βασιλιάς Γεώργιος: Χαχαχα δεν πειράζει. Μπόρις, οι άνθρωποι δεν μου εκφράζουν ποτέ τις πραγματικές τους σκέψεις.

Μπόρις: Ειλικρινά δεν είχα πρόθεση να σε προσβάλω.

Βασιλιάς Γεώργιος: Μη στεναχωριέσαι, στην πραγματικότητα αυτό είμαι, ένας ανέραστος, κακόμοιρος βασιλεύς που τρέμει την αδερφή του.

Μπόρις: Πολύ σύντομα, όλα θα τακτοποιηθούν.

Βασιλιάς Γεώργιος: Ας το ευχηθούμε. Πάρε με όταν θα είναι οριστικό.

Μπόρις: Μισό λεπτό.

Βασιλιάς Γεώργιος: Θυμήθηρες κάτι;

Μπόρις: Περίμενε, έχω κάτι για σένα.

Βασιλιάς Γεώργιος: Τι;

Μπόρις: Θα σου δώσω ένα κουτί από τα ακυκλοφόρητα χαπάκια γιλόκους.

Βασιλιάς Γεώργιος: Γιλόκους; Ωραίο χρώμα! Γιλόκους. Ενδιαφέρον ακούγεται.

Μπόρις: Και μην ξεχάσεις τριάντα λεπτά προκαταρκτικά.

10^η Σκηνή

Ο Μπόρις καθισμένος μπροστά στον υπολογιστή πετάγεται όρθιος τρέχει στο παράθυρο

Μπόρις: *(φωνάζει)* Ίαν, Ίαν, έλα μέσα, τρέξε... κουνήσου αγόρι μου, γρήγορα..

Ίαν: *(μπαίνει φουριόζος, βαριανασαίνει)* Τι έπαθες μωρέ και φωνάζεις έτσι πρωινιάτικα; παραλίγο να πέσω από τη σκάλα.

Μπόρις: Πεσίματα και πεσμένα τέλος, ξέχνα τα πεσμένα, από δω και πέρα θα μιλάμε μόνο για σηκωμένα.

Ίαν: Εγώ έχω δουλειά και συ όρεξη για πλάκα *(κάνει να φύγει, τον πιάνει από το μπράτσο)* Είσαι καθόλου καλά;

Μπόρις: Καλύτερα από ποτέ. *(τον αγκαλιάζει)* ΑΓΟΡΙ μου *(δείχνει προς τα γεννητικά του όργανα)* δεξ και μόνος σου.

Ίαν: Τι να δω;

Μπόρις: Έχουσα.

Ίαν: Μάζευτα. Με φώναζες να κάνω την καθαρίστρια;

Μπόρις: Τι λες μωρέ, σύνελθε, έχουσα σου λέω.

Ίαν: Τι έχουσες;

Μπόρις: Ψωλόχυμα. Αυτό έχουσα.

Ίαν: *(Γελάει)* Άσε μας ρε Μπόρις! Πού; Στον ύπνο σου;

Μπόρις: Στο ζύπνιο μου, αλλά ήταν μαγικά σαν όνειρο.

Ίαν: Μου λες αλήθεια;

Μπόρις: Αυτό ήτανε, είμαστε πια ελεύθεροι να καυλώνουμε και να πηδάμε. Θα πηδάμε ασύστολα θα πάρουμε πίσω τα χαμένα χρόνια. Το καταλαβαίνεις;

Ίαν: Όντως έχουσες;

Μπόρις: Τι λέμε τόση ώρα;

Ίαν: Δηλαδή αυτός ο λειές είναι...

Μπόρις: Ναι παλιακρά μου είναι.

Ίαν: *(Τον πιάνει)* Δεν το πιστεύω Μπόρις είσαι ακόμα καυλωμένος. *(τρίβει το δάκτυλό του στο λεκέ το μυρίζει)* Πώς έγινε αυτό;

Μπόρις: Η Ψωλή του Ξέρξη, αυτή που είχαν πάρει στα χέρια τους οι γυναίκες και μας τυραννούσαν, μαράθηκε.

Ίαν: Πραγματικά δεν καταλαβαίνω, τι έχει συμβεί;

Μπόρις: *(Με ένταση στη φωνή)* Τριάντα χρόνια μας εξουσιάζουν οι γυναίκες, έχει παταχθεί η πατριαρχία, τριάντα χρόνια είμαστε με τα κεφάλια σκυμμένα και κάθε χρόνο μας αφαιρούν από μια ελευθερία και φοβόμαστε να μιλήσουμε σαν άντρες ή να σκεφτούμε πρόστυχα για να μην κατηγορηθούμε για φαλλοκρατικά γουρούνια, μάθαμε να λέμε τον πούτσο πέος και το καυλί μόριο για να μην ταράζουμε τον ευαίσθητο γυναικείο ψυχισμό και σιγά, σιγά, τα χάσαμε όλα και την αυτοπεποίθηση και τον ανδρισμό και βλέπω τους γάτους που τριγυρνάνε έξω ελεύθεροι και πηδάνε και ζηλεύω, ζηλεύω τους γάτους, πέφτω για ύπνο και ονειρεύομαι ότι είμαι γάτος και πηδάω. Το καταλαβαίνεις; *(βουρκώνει)* Γάτος. *Παύση.* Όμως μέχρι εδώ, αυτά Τελείωσαν. Τριάντα χρόνια άοικνων προσπαθειών έπιασαν τόπο. Έμαθα όλες τις τελετές του ζωροαστριισμού, όλα τα ιερά κείμενα της Αβέστα, έλεγα δεν μπορεί κάπου θα υπάρχει και ενώ ήμουν σίγουρος ότι είχα διαβάσει και την τελευταία υποσημείωση και είχα κάνει κάθε πιθανό συνδυασμό κάτι μου διέφευγε. Μια σελίδα, μια καταραμένη σελίδα της Βεντιντάδ που περιγράφει τις πιο μοχθηρές μορφές πνευμάτων και τους τρόπους αντιμετώπισης τους μου είχε παραπέσει. *(με ακόμα μεγαλύτερη ένταση)* Σήμερα οι σιλάβοι σπάνε τα δεσμά.

Ίαν: Δηλαδή αυτό ήτανε; Πάει η κατάρα; Τέλος τα βάσανα; *(Με φωνή που τρέμει από συγκίνηση)* Σήμερα «είπεν ο θεός γενηθήτω φως και εγένετο φως;»

Μπόρις: Ακριβώς εγένετο φως. Καταλαβαίνεις τι σημαίνει αυτό για μας, για μένα για σένα για όλους τους άντρες;

Ίαν: Προσπαθώ, είναι πολλά τα χρόνια που βρίσκομαι στο σκοτάδι. *(χωρίς ακόμα να το πιστεύει)* Δηλαδή μου λες ότι αν τώρα σκεφτώ μια γιόμμενα θα καυλώσω;

Μπόρις: Μάλλον, έτσι νομίζω.

Ίαν: Τι έτσι νομίζεις; Αφού εσύ καύλωσες, δεν καύλωσες; Πώς έχυσες;

Μπόρις: Ήταν ακούσιο. Μόλις διάβασα το ζόρι ένωσα φτερούγισμα στο επιγάστριο και το καυλί μου κάγκελο, δεν πρόλαβα να το συνειδητοποιήσω και έχυσα.

Ίαν: Έτσι απλά;

Μπόρις: Έτσι απλά, χωρίς τίποτα το μεγαλειώδες, όπως όταν κάνεις έρωτα για πρώτη φορά, μόλις μπαίνεις πριν καν προλάβεις να κουνηθείς χύνεις, ακριβώς έτσι... κι ένας πόνος στ' αρχίδια φίλε... ο πιο γλυκός πόνος της ζωής μου.

Ίαν: Όπως όταν ήμασταν νέοι;... Τότε μόνο με την υποψία γυναίκας καυλώναμε.

(Ο Ίαν κλείνει τα μάτια σκύβει το κεφάλι φέρνει τα χέρια στους κροτάφους)

Σιωπή.

Ίαν: Τίποτα, δεν έγινε τίποτα. Είσαι σίγουρος; Μήπως άρχισε να χάνει την επήρεια του το εμβόλιο και συ νομίζεις ότι έλυσε την κατάρα;

Μπόρις: Όχι, είμαι σίγουρος.

Ίαν: Πως είσαι τόσο σίγουρος. Πότε είναι να κάνεις το επαναληπτικό;

Μπόρις: Σε τέσσερα χρόνια.

Ίαν: Μήπως ήταν ελαττωματική η παρτίδα όπως την προηγούμενη φορά;

Μπόρις: Όχι σου λέω... έλα δω *(παίρνει πάνω από το γραφείο μια σελίδα τον αγγίζει στο κεφάλι και αρχίζει να διαβάζει σε μια άγνωστη διάλεκτο)* μμμ...

Σιωπή.

Ίαν: *(Μιλάει και γελάει ταυτόχρονα)* Μπόρις, φίλε μου, σωθήκαμε, το νιώθω, το τέρας ξυπνάει *(πιάνει το στομάχι του)* οι πεταλούδες που έλεγες.

Μπόρις: Στο 'λεγα, δεν στο 'λεγα;

Ίαν: Ναι, το νιώθω... να εδώ στο στομάχι

Μπόρις: Αυτό είναι έτσι ζεινάει...

Αρχίζουν να πανηγυρίζουν, μπαίνει η Τζόαν

Τζόαν: *(χαμογελαστά)* Τι έγινε παιδιά τι πάθατε;

Συνεχίζουν να χοροπηδάνε, κάνουν πως δεν την έχουν αντιληφθεί

Τζόαν: *(δυνατά)* Τι συμβαίνει Μπόρις; Γιατί χαιρόμαστε;

Δεν της δίνουν σημασία

Τζόαν: *(Θυμωμένα)* Επιτέλους. Θα μου πείτε γιατί χοροπηδάτε; *(Πολύ θυμωμένα)* Πολύ καλά θα τα πούμε αργότερα. *(Φεύγει)*

Γελάνε

Μπόρις: *(Κοροϊδευτικά)* Πολύ καλά θα τα πούμε αργότερα.

Ξεκαρδίζονται.

Μπόρις: *(Περπατάει σαν πιγκουίνος, μιλάει με βαριά φωνή)* Θα είμαι εδώ και θα σε περιμένω ομορφούλα.

Ιαν: Γαμώτο δεν πρόλαβα να χαρώ, μπήκε μέσα η γυναίκα σου και κόπηκα.

Μπόρις: Μη στεναχωριέσαι, τώρα άνοιξαν οι δρόμοι.

Ιαν: *(προβληματισμένος)* Δεν ξέρω, μπορεί όπως λες να άνοιξαν οι δρόμοι αλλά εμείς δεν θα προλάβουμε να περπατήσουμε στις φωτισμένες λεωφόρους.

Μπόρις: Γιατί το λες αυτό ρε Ίαν;

Ιαν: Το είδες και μόνος σου εσένα μόλις σου σηκώθηκε έχυσες, εμένα δεν πρόλαβε καλά, καλά να ορθώσει ανάστημα κι έπεσε....

Μπόρις: Έπεσε γιατί μπήκε μέσα η Τζόαν.

Ιαν: Λάθος, γιατί είμαστε εξήντα χρονών.

Μπόρις: Βρισκόμαστε τριάντα χρόνια σε αγρανάπαυση, θα πάρουμε πίσω τα χαμένα χρόνια, θα καυλώνουμε μέχρι τα ενενήντα, στο υπογράψω.

Ιαν: *(με απογοήτευση)* Δε νομίζω Μπόρις, αν μας πάρουν χαμπάρι θα μας ευνουχίσουν κανονικά, με κονσερβοκούτι όπως ευνούχιζαν στην Ινδία.

Μπόρις: Τι είναι αυτά που λες; Σήμερα γιορτάζουμε δεν θέλω πεσιμισμούς.

Ιαν: Ρεαλιστής είμαι, δεν καταλαβαίνεις; Οι γυναίκες κάνουν παιχνίδι και γουστάρουν, δεν μας θέλουνε μέσα στα πόδια τους. Μας χρησιμοποιούν σαν πετ, μας αγκαλιάζουν όποτε έχουν ανάγκη, μας πετάνε ένα κόκαλο κι έχουν το κεφάλι τους ήσυχο. Θυμάμαι τον πρώτο καιρό που έπεσε η κατάρρα στα κεφάλια μας άκουγα τη μάνα μου να πανηγυρίζει, φώναζε «επιτέλους δικαίωση». Έλεγε στον πατέρα μου ότι είχε βαρεθεί τις πρωινές καύλες του, την κυνηγούσε με την τσίμπλα στο μάτι να την πηδήξει, το μυαλό του ήταν συνέχεια εκεί. Δεν καταλάβαινε ότι εκείνη ήταν κουρασμένη ή απλά μπορεί να μην είχε όρεξη. Τον είχε βαρεθεί που ξενοπήδαγε που τον έχωνε σε όποια τρύπα έβρισκε και μετά γύριζε στο σπίτι κύριος.

Μπόρις: Εμείς ήμαστε άλλη γενιά, δεν συμπεριφερθήκαμε ποτέ έτσι.

Ιαν: Κι αν δεν συμπεριφερθήκαμε έτσι κουβαλάμε το προπατορικό αμάρτημα. Είδες πού φτάσαμε; Με τις γυναίκες είμαστε φιλαράκια, για πήδημα ούτε λόγος, καμιά Τάντρα-Μάντρα το πολύ. Συγκατοικούμε, εμείς κάνουμε τις σιατοδουλειές κι εκείνες κερδίζουν λεφτά.

Μπόρις: Πού θέλεις να καταλήξεις;

Ιαν: Νομίζεις ότι η Τζόαν θα συμμαριστεί τη χαρά σου; Πιστεύεις θα γουστάρει να σε βλέπει καλυμμένο;

Μπόρις: Πρώτα απ' όλα καλά θα κάνει να το συνηθίσει και μετά νομίζεις τυχαία έβγαλαν το φάρμακο που παρακάμπτει το εμβόλιο; Κι αυτές το ίδιο στερημένες με μας είναι.

Ιαν: Μην μπερδεύεσαι, το χάπι είναι ελεγχόμενο και λειτουργεί με τους δικούς τους κανόνες. Θα μας το δίνουν όταν θέλουνε αυτές να τις πηδήξουμε. Θα κρατάει μόνο πέντε λεπτά και ειτός αυτού για μισή ώρα πρέπει να τις γλείφουμε. Σχεδιασμένο από γυναίκες για γυναίκες, έχει καμία σχέση με αυτό που έχεις στο μυαλό σου;

Μπόρις: Η αλήθεια είναι πως δεν έχει, αλλά...

Ιαν: Αλλά, πάρτο χαμπάρι γεράσαμε, κι οι καύλες μας είναι άχρηστες.

Μπόρις: Δεν γεράσαμε. Είναι θέμα τιμής, ελευθερίας, ισότητας και αυτοδιάθεσης, δεν είναι θέμα κυριαρχίας.

Ιαν: (ειρωνικά) Α ναι; Άσε Ρε τις φανφάρες σε μένα, γιατί δεν είπες στη γυναίκα σου ότι έλυσες την κατάρρα;

Μπόρις: Φυσικά και θα το κάνω αλλά... όχι σήμερα.

Ιαν: Στα λόγια μου έρχεσαι, τρέμεις.

Μπόρις: Όχι βέβαια. Είναι αντρική υπόθεση. Έχω υποσχεθεί στον Μεγαλειότατο... έχω καθήκον να τον ενημερώσω πρώτο. Ίσως χρειαστεί να του διαβάσω το ζόρι.

Ιαν: Χαχαχ! Με δουλεύεις; Τι θα κάνεις; Θα γυρνάς πόρτα, πόρτα και θα λες κάτσε να σε διαβάσω;

Μπόρις: Μ' έχεις εκνευρίσει πάρα πολύ, το ξέρεις; Είναι η πιο σημαντική ανακάλυψη της ζωής μου.

Ιαν: Τα ίδια έλεγες κι όταν βρήκες την ψωλή.

Μπόρις: Άντε γαμήσου ρε! Θα μου το χτυπάς συνέχεια; Δεν ήξερα, δεν φανταζόμουνα το κακό που θα προξενούσε. Ζω με αυτό το βάρος, αφιέρωσα τη ζωή μου να βρω τη λύση και συ τι κάνεις;

Ιαν: Τη φωνή της λογικής.

Μπόρις: Βούλωστο ρε βούλωστο. Τόση ώρα σ' ακούω να γκρινιάζεις. Ξανακαυλώσαμε μετά από τόσα χρόνια... Αντί να το γιορτάζουμε καθόμαστε και το αναλύουμε. Τι να αναλύσουμε ρε αγόρι μου αυτό που ποθούσαμε το πετύχαμε. Τέλος. Άσε τις γκρινιες, τα αν και τα πρέπει.

(Ο Μπόρις φεύγει από τη σκηνή, ο Ίαν ξεκουμπώνει το παντελόνι του τραβάει το λάστιχο από το μποξεράκι του και κοιτάζει, ο Μπόρις επιστρέφει κρατώντας ποτήρια, σαμπάνια, και ένα στικάκι, ανοίγει έναν παλιό υπολογιστή βάζει το στικάκι)

Ιαν: Πού το βρήκες αυτό;

Μπόρις: Αρχαιολόγος είμαι...

Ιαν: *(γελάει)* Σωστά, έχω να δω στικάκι από την Ελισαβετιανή εποχή.

Μπόρις: Από τότε είναι. Έλα κάτσε δίπλα μου τώρα θα δούμε την αλήθεια γυμνή.

Ιαν: Όχι ρε φίλε....

Μπόρις: Λοιπόν;

Ιαν: Σσσς... σιάσε Μπόρις.

(Πολύ σύντομα ακούγονται πνιχτά βογγητά)

Μπόρις: Μούδιασε όλο μου το κορμί.

Ιαν: Και το δικό μου.

Μπόρις: Λοιπόν;

Ιαν: Έχεις δίκιο, να σε φιλήσω.

(Γσουγκρίζουν τα ποτήρια)

Μπόρις: Στις καύλες.

Ιαν: Στις καύλες.

Τζόαν: Εμένα δεν θα με κεράσετε;

Μπόρις: Ε; Εδώ είσαι;

Τζόαν: Παρασυρθήκατε τόσο, που ξεχάσατε την παρουσία μου.

Ιαν: Δεν έφυγες;

Τζόαν: Πού να πάω;

Μπόρις: Στο γραφείο...

Τζόαν: Και να χάσω το πάρτι; Άντε λοιπόν.

Μπόρις: Ε;

Τζόαν: Να πιούμε όλοι μαζί, στις καύλες. Μετά από τριανταπέντε χρόνια νιώσατε πως ξαναβρήκατε το εγώ σας. Λες και τα πάντα είναι θέμα στύσης, μόλις τη χάσατε αυτομάτως παραιτηθήκατε και φταίνε οι γυναίκες. Ο κόσμος είχε αρχίσει να αλλάζει νωρίτερα, πριν την Κατάρρα, αλλά ήσασταν πολύ εγωιστές για να το αντιληφτείτε. Τα κορίτσια της γενιάς μου δεν είχαν πρότυπο την Χιονάτη, δεν μεγαλώσαμε περιμένοντας τον πρίγκιπα, μάθαμε να διεκδικούμε και να παίρνουμε αυτό που μας αξίζει. Ο κόσμος δεν προχωρά με φωτιά και τσεκούρι, αλλά πολιτισμένα, με νηφαλιότητα και ευγένεια.

ΑΥΛΑΙΑ